

VOL:6

FLOWER OF CARMEL

FEBRUARY 2024 ISSUE 2

LENT
fast · pray · give

CARMELARAM MOUNT CARMEL FORANE CHURCH
PARISH BULLETIN

CARMEL MERCY HOME

A home of Hope

A Charitable initiative of Carmelaram Mount Carmel Forane Church
Diocese of Mandya

Carmel Mercy Home, Carmelaram P.O, Kodathi
Pin: 560035, Bangalore

Ph: +91 8951 980 412, Email: carmelmerryhome21@gmail.com

Your contributions are solicited

Mob: 8951980412

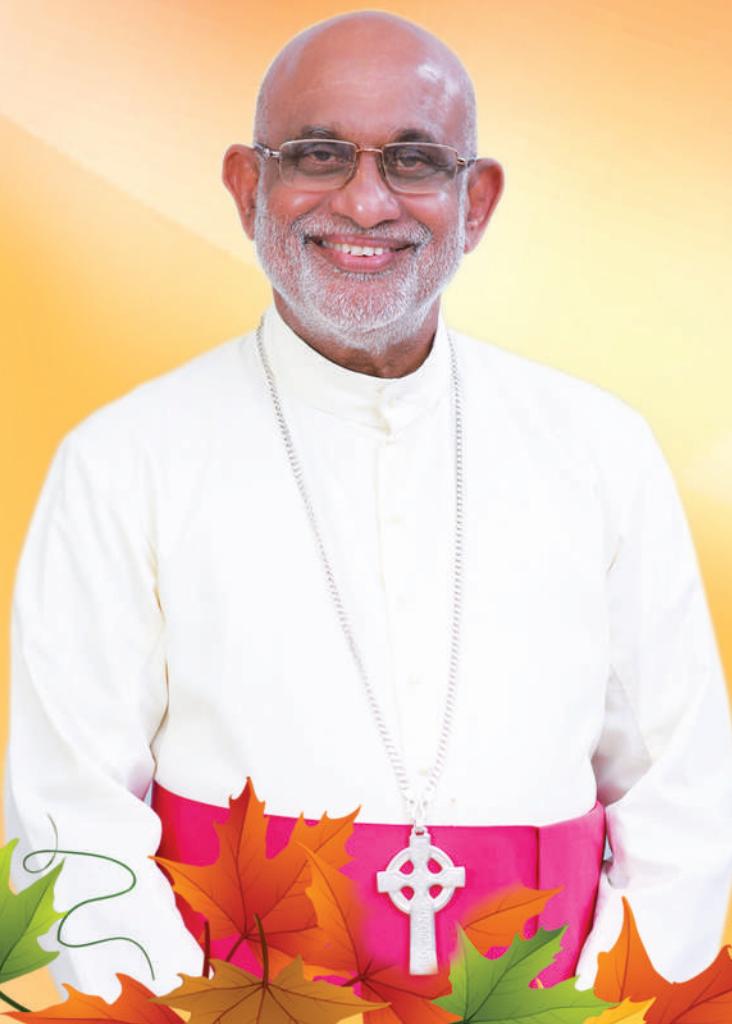
PAN : AACTC 9723E | 80G No: AACTC9723EF20223

A/C No. : 0883053000001712 | IFSC: SIBL0000883

SOUTH INDIAN BANK CARMELARAM

Prayerful wishes from
CARMELARAM MOUNT CARMEL FORANE CHURCH

MAR RAPHAEL THATTIL
MAJOR ARCHBISHOP OF THE SYRO-MALABAR CHURCH

Editorial Board

Chief Editor

Fr. Mark Nediyakalayil OCD
Mob.: 9353183347

Executive Editor

Mrs. Lucy Roshan
Mob.: 9900519048

Sub Editors

Fr. Peter Thachethu OCD
Mob.: 9496430644

Fr. Mathew Choorapanthiyil OCD
Mob. : 7259381086

Mr. Jacob George C.
Mob.: 9448463754

Mrs. Syalu Siby
Mob: 7406088099

Mr. Roshan Joyce
Mob: 9900519046

Trustees

Mr. Raju Thomas Anthiyamkulam
Mr. Reji K. Mathew Koozhampala
Mr. Sijo John Plathottam
Mr. Santhosh Joseph Vazhayil

Layout & Design

Mrs. Manju George

Printed at

Matha Printers, Bengaluru

Private Circulation Only

Contents

Editorial	3
ഇടയമൊഴി ...	4
International Catholic News	6
Indian Catholic News	8
ഹാത്യബന്ധി റിപ്പോർട്ട്	9
Parish News	10
Sunday School Updates	12
കാർഡിൽ മേഴ്സി ഹോം	13
സ്ലൂത് ചിന്തിക്കു സന്നേഡശമുഖ്യങ്ങൾക്കും	14
ക്രാൻസ്	16
The Ride	21
UDAYAMPEROOR (DIAMPER) SYNOD— 425 YEARS LATER...	23
ഉണ്ണഞ്ഞാത്ത മുറിവുകളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന മുറിവുകൾ	33
അപ്പനോർമ്മ	38
We need to Grow and Mature in the Life of Christ	41
It Happened to Me!	43

Editorial...

LUCY ROSHAN

OUR LENTEN JOURNEY

We will soon be embarking on our Lenten journey – a journey of reflection, recollection and renewal; a journey that helps us to retrace our steps as needed, in order to return to the path that will lead us home.

Through the liturgical readings and prayers specific to Lent, as well as opportunities to receive the Sacrament of Reconciliation, the church reminds us of our call to begin anew. Furthermore, the Lenten season encourages us to embrace the three holy practices of prayer, fasting and almsgiving.

In spite of being aware and conscious of all that Lent calls us to do, there are times when we find ourselves in a state of emptiness. Times when we feel confused and downhearted, or even hopeless and lost. If our hearts and lives can be thought of as the tyres of a vehicle, it is God's love for us and our

love for Him that constitute the air for our tyres. When we settle for something less than full, it's like driving around with flat tyres – which can permanently damage the tyre as well as other vehicle parts, leading to a more costly repair bill.

As we begin yet another season of Lent, it would be a good time to introspect - How are our tyres? Are they inflated or flat? Let's not settle for anything less than full, so that we can live in His presence where there is fullness of joy (Psalm 16:11), regardless of what happens around us.

Pope Francis invites us to go a step further during this season of renewal, by giving us a beautiful exhortation - 'to pause like the Samaritan in the presence of a wounded brother or sister, because the love of God and love of neighbour are one love.'

(Continued on Pg. 5...)

ഹ്രസ്വമായ ജീവിതം

കത്തിച്ചാൽ മനുഷ്യൻ ചാരമാണ്, കുഴിച്ചിടാൽ മൺ. മനുഷ്യാം നീ മല്ലാകുന്നു; മല്ലിലേക്ക് തനെ മടങ്ങുന്നു എന്ന് ഓർത്തു കൊള്ളുക (ഉൽപ്പത്തി 3:19).

നോമ്പുകാലം നമ്മുൾപ്പിടി കുന്ന സത്യമാണ്, പ്രത്യേകിച്ച് വിഭൂതി ദിനത്തിൽ. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ ഹ്രസ്വത: ജല ത്വിലെ കുമിള പോലെ അത് പൊട്ടി തകരുന്നു വയലിലെ പുല്ല് പോലെ വാടികരിയുന്നു. മന സ്ഥിരെ കിനാവ് പോലെ കടന്നു പോകുന്നു (പത്രം 1:24, ജോബ് 20:8). ഈ ഹ്രസ്വത മനസ്സിലാക്കു ന്നതാണ് ധമാർത്ഥ അഞ്ചാനം (സക്രി. 90:1-12). ഈ അഞ്ചാനം ഉൾക്കൊള്ളാനാണ് നമ്മുടെ ശ്രമം.

മനുഷ്യ ജീവിതം ഹ്രസ്വമെങ്കിലും നാം ഈശ്വരനിൽ നിന്ന് വന്ന ഈശ്വരനിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുന്ന വരാണ് (നട. 17:28). അമർത്യത യിലാണ് അവൻ തുടക്കം. അമർത്യതയിലാണ് അവൻ ഒടുക്കം. പക്ഷേ ഈ തുടക്കവും ഒടുക്കവും മറന്ന് നടുക്കത്തെ അസ്തിത്വമാണ് ശാശ്വതം എന്ന്

കരുതി അവൻ നീങ്ങുകയാണെന്ന കിൽ വിനാശമാണ് ഫലം. തെറ്റിയ വഴി തിരുത്താനുള്ള കാലമാണ് നോമ്പുകാലം. അതിനുള്ള പ്രാരംഭമാണ് വിഭൂതിയാചരണം. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ ഹ്രസ്വതയെയും നശരതയെയും കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത തനിഷ്ടക്കാരെ ദൈവേഷ്ടരാക്കും, താന്ത്രാനികളെ ഇഷ്വര ചിന്തക്കാരാക്കും, തിരുത്താനും നന്ദ ചെയ്യാനും പ്രാപ്തരാക്കും. ഗൗരവ തേതാടെ ഈ ചിന്തകൾ മനസ്സിലാക്കിയാൽ നമ്മുടെ ജീവിതം മാറാതെ തരമില്ല.

ഈ ലോകം നൽകിയതെങ്കെ അവൻ തിരിച്ചടുക്കും. എത്ര കുതറി മാറിയാലും അത് നമ്മുൾപ്പെടുത്തും. മരണം എന്നും നമ്മുടെ കണ്ണമുറവിൽ ഉണ്ടാകണം. കാരണം ജീവിതത്തെ നല്ല രീതിയിൽ നോക്കിക്കാണാണ്, ദയപ്പെടാൻ അല്ല. മനോഹരമായ തോട്ടത്തിൽ നടുവിൽ അരിമതി യാക്കാരൻ ജോസഫ് ഒരു കല്ലറ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നിനാണ്? നാം കുടുംബ കല്ലറകൾ മേടിക്കുന്നത് എന്തിന്? ഈയ്ക്കിടെ ജീവിത

തതിന്റെ അങ്ങേയറ്റം ധ്യാനിക്കണം.

ജധം ഭസ്മമാണ് എന്ന ചിത്രയ്ക്ക് അലക്കാരങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല. കുടു തൽ അലക്കരിക്കാത്ത കുരിശ് നെറ്റിയിൽ വരയ്ക്കുന്നതും അതു കൊണ്ടുതന്നെ. നെറ്റിയിൽ വരയ്ക്കുന്ന ഭസ്മത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക തയുണ്ട്. തലേവർഷം ഓരോന നൊയർ ജയ വിളിക്കാൻ കൈകളി ലേന്തിയ കുരുതേതാലകൾ കരിച്ചു ടുത്തതാണ്. ഇന്നലെയുടെ ഓരോ നകളിൽ നമ്മുടെ ശിരസ്സിനു മുകളിൽ ഉയർന്നതൊക്കെ ഈ തെരു വിഭൂതിയിൽ ഭസ്മമാകും. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അനിത്യ മായവയിൽ നിന്ന് കണ്ണുപറിച്ചു നിത്യമായവയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ പറിക്കുക. കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതും സ്വപർശിക്കുന്നതും മനങ്കു നീതും എല്ലാം കടന്നു പോകുന്നു. അവയെന്നും നമ്മ പ്രലോഭിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. സ്വന്തം ഉണ്ടയി ലേക്ക് ആന്തരിക്കതയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാനാണ് ഈ നോമ്പാചരണം. നമ്മിലെ പ്രാണനെ ധ്യാനിക്കു

ബോൾഡ് ജീവിതത്തിന്റെ ഗതി മാറും.

പ്രിയപ്പേട്വരെ, നമ്മുടെ ജീവിത തതിന്റെ ഹ്രസ്വത അനുസ്ഥിപ്പിക്കുന്ന കർമ്മമാണ് വിഭൂതി. കർത്താവിന്റെ പകലേക്ക് തിരിച്ചുവരാൻ ആഹാരം ചെയ്യുന്ന കാലമാണ് നോമ്പുകാലം. അതുകൊണ്ട് ഈ നോമ്പുകാലത്തിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് മനസ്ത്വപിക്കാം, മനസാന്തര പ്ലേഡാം. പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്തു, ക്രിസ്തുവിൽ നവീകരിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികളായി സത്യത്തിലും നീതിയിലും സ്വന്നേഹത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ഉത്തമ ദൈക്ഷാന്തവ ജീവിതം നമുക്ക് നയിക്കാം. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുക! നല്ല ഒരു നോമ്പുകാലം ആശംസിക്കുന്നു.

ഒത്തിരി സ്വന്നേഹത്തോടെ

വികാരിയച്ചൻ

പാ. മാർക്ക് നെടിയകാലായിൽ

(...Continued from Pg.3 ... Editorial)

As we open our hearts to allow the boundless love of God to fill us, let us also remember to let it spill over into the lives of the brothers and sisters around us. The prayer that St. Paul made for the Thessalonians can be our prayer too - May the Lord make us increase and abound in love for one another and for all (1 Thess 3:12).

When we take the time to look around, watch out, and lend a helping hand to each other as we travel along, all of us will be able to cruise on smoothly through life's challenges - and none of us will need to drive around with flat tyres.

Ireland Celebrates 1,500th Anniversary of St. Brigid's Death

Ireland is celebrating the 1,500th anniversary of the death of St. Brigid of Kildare, Ireland's female patron saint.

St. Brigid (c. 453–524 A.D.) is credited with pioneering female monastic life in Ireland. She was a huge figure of authority in the early Church - baptized by St. Patrick and professed by St. Mel, and was spiritual adviser to St. Conleth. Her feast is celebrated on Feb. 1, which became an annual public bank holiday across Ireland last year in her honour.

Ireland's Kildare County organized lectures, pilgrimages, and many activities to mark the anniversary, including a workshop on how to weave a St. Brigid's Cross — St. Brigid's most

enduring symbol. A St. Brigid's cross is traditionally made out of rushes or reeds freshly pulled from the ground. The story that has been handed down over the years is that St. Brigid was trying to explain to the local chieftain, who did not believe in God, that Jesus was his saviour and died on a cross for him. The chieftain did not understand, so she made a cross out of rushes from the ground and presented it to him: "Look," she said, 'that's a cross, and Jesus was stretched out on that for the world.'"

The bishop recently installed St. Brigid's relics in St. Brigid's Catholic Church on Jan. 29 as part of the 1,500th anniversary celebrations.

New Film About Mother Cabrini

Alejandro Monteverde's new film, "Cabrini," tells the true story of Francesca Cabrini — also known as St. Frances Xavier Cabrini — and will be released by Angel Studios on International Women's Day, March 8.

"Cabrini" takes place in 1889 when hostility toward Italian immigrants ran high in New York. As an Italian immigrant, Cabrini was greeted by not only hostility but also crime, disease, and dangerous living conditions,

especially for orphaned children. She and her religious sisters — of the Missionary Sisters of the Sacred Heart of Jesus — set out on the dangerous mission to provide housing and education for society's most vulnerable.

The movie tells the inspiring story of the work Mother Cabrini undertook to protect these impoverished children in New York City. Cabrini was the first woman to lead a mission overseas, one in which no men were involved.

Canadian Religious Sister Mother Marie-Léonie Paradis Cleared for Canonization

Pope Francis signed a decree on Jan. 24 allowing for the canonization of Canadian sister Blessed Marie-Léonie Paradis, founder of the Little Sisters of the Holy Family.

Sister Marie-Léonie founded the Little Sisters of the Holy Family in 1880, with the purpose to collaborate with and support the religious of Holy Cross in educational work. She died on May 3, 1912, at the age of 72 and was buried in St. Michael Cemetery in Sherbrooke, Quebec. She was beatified by Pope John Paul II when he visited Canada on Sept. 11, 1984.

Today her sisters work in over 200 institutions of education and evangelization in Canada, the United States, Italy, Brazil, Haiti, Chile, Honduras, and Guatemala.

The miracle Pope Francis attributed to the religious sister involved the healing of a newborn baby girl who suffered from “prolonged perinatal asphyxia with multi-organ failure and encephalopathy” during her birth in 1986 at a hospital in Saint-Jean-sur-Richelieu.

Mar Raphael Thattil, New Major Archbishop of Syro Malabar Church

Mar Raphael Thattil, who was the bishop of Shamshabad in Telangana, is now the new Major Archbishop of the Syro-Malabar Church.

The Synod of Bishops, consisting of 53 members, convened at the St. Thomas Mount church headquarters in Kakkanad in the Ernakulam district of Kerala on January 8 for the closed-door voting process. Bishop Sebastian Vaniyapurackal served as the administrator for the election. It was Archbishop Mar Moolakkatt, the president of the Election Session, who made the announcement regarding Bishop Thattil's election. The installation of the Major Archbishop was held at 2.30 pm on Thursday, 11 January

2024, at the Major Archiepiscopal Curia of the Syro-Malabar Church, Mount St. Thomas, Kakkanad.

Raphael Thattil was born in Trichur, Kerala on 21 April 1956 as the youngest of 10 Children of Ouseph and Thresia Thattil and was a member of the Basilica of Our Lady of Dolours. He began his priestly formation in 1971 and was ordained a priest in 1982. He was ordained a bishop on 10 April 2010, and assumed charge as bishop of Shamshabad in 2018. His installation as the Major Archbishop was held on 11 January 2024, at the Major Archiepiscopal Curia of the Syro-Malabar Church, Mount St. Thomas, Kakkanad.

India's Bishops Launch the Catholic Connect App

The Catholic Bishops Conference in India (CCBI) has inaugurated a new smartphone app, the Catholic Connect Mobile App- a mobile application for Catholics in India to stay better connected with the Church in multiple ways, including finding nearest

churches, Mass times, connecting to parishes, as well as to one another for resources and support.

The App was officially launched during the plenary assembly at St. John's National Academy of Health Sciences in Bangalore.

The App serves as a comprehensive platform, offering access to spiritual resources, relevant news and a range of Catholic life services, including health insurance, education, jobs, and emergency assistance. Additionally, users can conveniently locate nearby churches and access various services provided by the Church in India.

The App aims to keep users informed about local developments, a feature intended to enhance a sense of

community and connection among users, regardless of their geographical location. The tool will also help the Catholics to connect with their respective parishes and dioceses, as the App provides a page for "My Parish" and "My Diocese" with sections for information, events, notifications, announcements, and obituaries. The App's users can select their parish and dioceses during registration.

മാതൃവേദി റിപ്പോർട്ട്

ജനുവരി ആദ്യ തൊയറാഴ്‌ച ആരാധനയും രണ്ടാം തൊയറാഴ്‌ച മാതൃവേദി മീറ്റിംഗും നടത്തി. ജനുവരി 13ന് നടന്ന രൂപതാ മീറ്റിംഗിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലിസി പോൾ പങ്കെടുത്തു. മൺസ്യൂ രൂപതയിൽ മാതൃവേദി നടത്തിയ ബിബ്ലിയ മത്സരത്തിൽ ഇടവകയിൽ ഒന്നും രണ്ടും മുന്നും സഹാനങ്ങൾ ലിസി പോൾ, റീനാ ഓമൻ, ദിവ്യ ജസ്റ്റിൻ എന്നിവർ നേടി. ഫോറോന തലത്തിൽ രണ്ടും, മുന്നും സഹാനങ്ങൾ ലിസി പോൾ, റീനാ ഓമൻ എന്നിവർ നേടി.

മാതൃവേദിയിലെ അംഗങ്ങൾ ഓരോ രൂപ വീതം അന്തർദേശീയ മാതൃവേദിയിലേക്ക് കൊടുക്കണമെന്ന് രൂപതാതല മാതൃവേദിയുടെ അറിയിപ്പ് കിട്ടിയതിനെ തുടർന്ന് ആ തുക അയച്ചു കൊടുത്തു. പെരുന്നാളിനോട് അനുബന്ധിച്ച അമ്മാർ മനോഹരമായി ഡാൻസും, സ്കിറ്റും അവതരിപ്പിച്ചു. വാർഷിക റിപ്പോർട്ട് സൈക്രട്ടറി അവതരിപ്പിച്ചു. ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരി അച്ചൻ 60-ാം പിറന്നാൾ കേക്ക് മുറിച്ച് മാതൃവേദി അംഗങ്ങൾ ആശോഷിച്ചു.

Parish News - January 2024

ചീഫ് ട്രസ്റ്റി :- ചീഫ് ട്രസ്റ്റിയായ തിരുന്ന സിജോ ജേബൻ പ്ലാതേതൊ ട്രസ്റ്റിൽ നിന്നും ജനുവരി ഒന്നാം തിയതി മുതൽ റേജി കെ മാത്യു കുർഖ്യാനയ്ക്ക് ചീഫ് ട്രസ്റ്റിയായി ചുമതലയേറ്റു.

ആരാധന:- ജനുവരി 5- നു ആദ്യ വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം വി. കുർഖ്യാനയ്ക്ക് ശ്രഷ്ടം പതിവുള്ള ആരാധനയും വചന സന്ദേശവും നടത്തി.

പാരിഷ് ക്രാഡിസിൽ:- ജനുവരി 7- നു രാവിലെ 9-00 മണിയുടെ വി. കുർഖ്യാനയ്ക്ക് ശ്രഷ്ടം പാരിഷ് ക്രാഡിസിൽ യോഗം നടത്തി. പ്രതിമാസ റിപ്പോർട്ടും വരവ് ചെലവ് കണക്കെത്തരണവും തിരുന്നാൾ നടത്തിപ്പിരുൾക്കൊള്ളുന്നതും യോഗ വിഷയങ്ങളാണ്.

ആദ്യകുർഖ്യാന:- മെയ് മാസ ത്തിലെ ആദ്യകുർഖ്യാന സ്വീകരണ ത്തിനൊരുംബന്ധം കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ ഒരു യോഗം ആവിലാ ഭവനിൽ നടന്നു.

സമ്മാനങ്ങൾ:- ആഗമനകാല ത്തിൽ എല്ലാഡിവസവും വി. കുർഖ്യാനയിൽ പക്കടുത്ത് കാർഡ് തിരികെ നൽകിയ കുട്ടികൾക്കുള്ള സമ്മാനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തു.

പൊതുപ്പണി:- ദൈവാലയവും പതിസര പ്രദേശങ്ങളും വൃത്തിയാക്കുവാൻ ജനുവരി 13 - നു ശനിയാഴ്ച പൊതുപ്പണി നടത്തി.

കുമ്പാരത്തിനു പ്രത്യേക സൗകര്യം:- ജനുവരി 7-നു കുമ്പാരത്തിനു പ്രത്യേക സൗകര്യം ഒരുക്കി. കുട്ടികളുടെ കുമ്പാരത്തിനു ജനുവരി 14 നു പ്രത്യേക സൗകര്യം ഒരുക്കി..

സംയുക്ത തിരുന്നാൾ

ജനുവരി 19-നു വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം 6-00 മണിയ്ക്ക് ഇടവകയിൽ ഉള്ളിയേശുവിരേൾഡ്യും, കർമ്മല മാതാവിരേൾഡ്യും, വി. സെബാസ്റ്റ്യാനോസിരേൾഡ്യും സംയുക്ത തിരുന്നാളിന് ഫോറോന വികാരി ഫാ. മാർക്ക് നേടിയ കാലായിൽ OCD കൊടിയു തീർത്തി, പ്രസുദേന്തി വാഴ്ച നടത്തി, ആദേഹാശമായ ദിവ്യ ബലിയ്ക്കു മുവു കാർമ്മികതാം വഹിച്ചു.

20- നു ശനിയാഴ്ച OCD മലബാർ പ്രൊവിൻസ് പ്രോക്രൂറേറ്റർ റവ. ഫാ. ജേക്കബ് വടക്കേൽ OCD മുവു കാർമ്മികനായി.

21-നു ഞായറാഴ്ച ഫാ. ബിജു അരഞ്ഞാണിയിൽ MST (സർലഘ മൃസിക് അക്കാദമി ഡയറക്ടർ),

Parish News - January 2024

അസി. വികാരി റവ. ഫാ. മാത്യു ചുരുപ്പന്തിയിൽ OCD, റവ. ഫാ. മാത്യു കുഴൻതാലിൽ OCD (TREDA DIRECTOR), റവ. ഫാ. വർഗീസ് ചിറ്റപ്പറമ്പിൽ (കർമ്മലാരാം തിയോളജി കോളേജ് റെക്ടർ) എന്നിവരും 22- നു തികളാഴ്ച റവ. ഫാ. മാർട്ടിൻ തക്സ്പുരിസിൽ (വൈറ്റ് ഫൈൽസ് മാസ്റ്റ് സെൻ്റർ വികാരി), 23-നു ചൊവ്വാഴ്ച ജർമ്മനിയിലുള്ള റവ. ഫാ. വിൻസെന്റ് മുലൻ OCD, 24നു ബുധനാഴ്ച ധർമ്മാരാം സെൻ്റ് തോമസ് ഫോറോനാ വികാരി വെരി. റവ. ഫാ. ആന്റോ കാൺതിരത്തിക്കൽ CMI, 25നു വ്യാഴാഴ്ച സർജപുര സെൻ്റ് ജോസഫ് ഇടവക വികാരി റവ. ഫാ. ജോസഫ് അളളുംപുറത്ത് OCD, 26നു വെള്ളിയാഴ്ച അസി. വികാരി റവ. ഫാ. പീറ്റർ തച്ചേത്ത് OCD, എന്നിവർ മുവ്യ കാർമ്മിക രായിരുന്നു.

തലഫ്രോറി അതിരുപതായുകൾ ഒരു റവ. ഫോ. ജോസഫ് പാംപ്ലാനി

27-നു ശനിയാഴ്ച തലഫ്രോറി അതിരുപതായുകൾ ഒരു റവ. ഫോ. ജോസഫ് പാംപ്ലാനി മുവ്യ കാർമ്മികനായി സന്ദേശം

നൽകി.

സമാപനദിവസമായ 28-നു ഞായറാഴ്ച മണ്ഡ്യ രൂപത ഫിനാൻസ് ഓഫീസർ റവ. ഫാ. സജി പരിയപ്പനാൽ മുവ്യ കാർമ്മികനായിരുന്നു.

21-നു ഞായറാഴ്ച എല്ലാ പ്രാർത്ഥനയുണിറ്റുകളും പങ്കടുത്ത സംയുക്ത കുടുംബയുണിറ്റ് വാർഷികവും സ്നേഹവിരുദ്ധനും നടത്തി. 26-നു വെള്ളിയാഴ്ച മാതൃവേദി, പിതൃവേദി, മഹാബാർത്തമാർമ്മാരി യുത്ത് എന്നിവയുടെ സംയുക്ത വാർഷികവും നടത്തി. 27-നു ശനിയാഴ്ച ചിക്കബെല്ലുതുറി ലേയ് ക്ക് വലിയ പ്രദക്ഷിണം, പദ്മിനി, ചെണ്ട, ശികാരിമേളം, ബാംഭ്, ആകാശ വിസ്മയ കരിമരുന്നു പ്രകടനം എന്നിവയും നടത്തി. 28-നു ഞായറാഴ്ച കുടുംബ യുണിറ്റുകളിലെ ഭവന അള്ളിലേയ്ക്ക് അബൈശുന്നള്ളിപ്പ്, ചെറിയപ്രദക്ഷിണം എന്നിവ യോഡ തിരുനാൾ സമാപിച്ചു. 29-നു തികളാഴ്ച പരേതരുടെ ഓർമ്മയാചരണം നടത്തി. രാവിലെ വി. കുർഖ്മാനയ്ക്ക് ശ്രേഷ്ഠ സിമിത്രേതി സന്ദർശനവും പരേതരുടെ ഓർമ്മയാചരണവും നടത്തി.

Sunday School Updates

• Second Semester Exams & Results

The second semester exam was conducted at 11:00 am on 4th February. All the teachers got together to evaluate the answer sheets on the same day, so that results could be made available without delay.

Final results were published on the following Wednesday and promotion lists for each class were shared in the class WhatsApp groups. Students who have missed the final exam need to contact the respective class teacher to schedule a re-exam.

• Sunday School Annual Day

The Annual Day of our Sunday School will be celebrated on Saturday, 10th February, from 7:00 pm onwards.

Proficiency prizes for rank holders and outstanding attendance awards for the

year 2023-2024 will be distributed on that day.

• Special Holy Mass for Std. 10 & 12 Students & Parents

A special Holy Mass will be celebrated at 9:00am in the Carmel Convent School chapel for students of 10th and 12th grades and their parents. There will be special prayers as these students prepare for their approaching board exams.

• Christeen Retreat

There will be a Christeen retreat for children conducted by MSMI sisters from Wayanad, on the 8th, 9th and 10th of March.

The sessions on 8th and 9th (Fri & Sat) will begin after lunch. Sunday's session will be a full day; lunch will be provided. Further details will be shared later.

As the catechetical year comes to an end, let us thank God for His protection and guidance throughout the year. A special thank you to all the parents for your co-operation and support. Together, let us help our children to grow in faith, and in love for God and for one another.

Dear children, we wish you all the very best in your upcoming school exams. Do be faithful in carrying out your responsibilities, and Jesus will bless your hard work.

Please note that even though the catechism classes for the year have come to an end, the 11am Mass on Sundays will continue to be celebrated for you, as children's Mass. Stay safe and God Bless!

- The Sunday School Team

കാർമൽ മേഴ്സി ഹോം

കാർമൽ മേഴ്സി ഹോമിൽ ഇപ്പോൾ ഏഴ് അമ്മമാരും 3 സിന്റേഴ്സും ആൺ ഉള്ളത്. എല്ലാവരും സുവാ മായിരിക്കുന്നു. 2024 ജനുവരി ഒന്നാം തീയതി നൃഹളയർ ഡോക്യാട്ടി യായി ആശോഷിച്ചു. ഒപ്പം ഇവിടുതെ ആദ്യ അംഗങ്ങളായ രെയ്ചൽ, ദ്രെസ്പാമ എന്നിവരുടെ ജമദിനം സമുച്ചിതമായി ആശോഷിച്ചു. 11-ന് വൈകിട്ട് 5 മൺ മുതൽ 10.30 വരെ ഡിവേവൻ മേഴ്സി ചാപ്പലിൽ വിശുദ്ധ കുർബാന എഴുന്നള്ളിച്ചു വച്ച് ആരാധനയും 10000 മൺ ജപ മാലയും ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഏകദേശം 20 പേര് ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചു. ജനുവരി 13 തീയതി

ബഹു വികാരിയച്ചൻ്റെ അറൂപതാം ജമദിനം ഇവിടെ സമുച്ചിതമായി ആശോഷിച്ചു. 14-ന് പാദുവാ വാർഡ് അംഗങ്ങൾ ഇവിടെ സന്ദർശിച്ചു. ജനുവരി 21-ന് മാർഗരറ്റമയ്ക്ക് രോഗിലേപനം നൽകി. 24-ന് വിൻസേന്റ് ഡി ഹോൾ അംഗങ്ങൾ ബൈഡിഷിറ്റ് സമ്മാനിച്ചു. ജനുവരി 26-ന് മേരി ചേച്ചി യുടെ ജമദിനം ആശോഷിച്ചു. ജനുവരി 30-ന് സെന്റ് മേരിസ് വാർഡിലെ സിമി ജേക്കബ് മണ്ണ നാൽ ഒരു വിൽചെയർ സമ്മാനിച്ചു. ദേവത്തിന്റെ കരുതലും കരുണ യും ഇ പുതുവർഷത്തിന്റെ ആദ്യ മാസത്തിൽ കാർമൽ മേഴ്സി ഹോമിനെ വഴി നടത്തി.

നല്ലത് പിന്തിക്കു സന്തോഷമുണ്ടാകും

Lissy Paul

അഭിമാനിക്കുന്നവൻ കർത്താവിൽ
അഭിമാനിക്കേടു എന്തെന്നാൽ,
തന്നെത്തന്നെ പ്രശംസിക്കുന്നവന്നല്ല,
കർത്താവു പ്രശംസിക്കുന്നവനാണ്
സീറികാരുൾ (2 കൊറി. 10:17-18).

ഈ ലോകത്തിലുള്ള നമ്മുടെ
ജീവിതത്തിൻറെ ദൈർഘ്യം തുലോം
തുച്ഛർമാണ്. അതിനാൽ നാം
നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൻറെ ഓരോ
നിമിഷത്തെയും വളരെ പ്രാധാന്യ
തന്നെടു കാണണം. വിശുദ്ധിയിൽ
സുക്ഷിക്കണം.. പ്രദാതത്തിൽ
തഴച്ചുവളരുകയും സാധാപനത്തിൽ
വാടിക്കരീകയും ചെയ്യുന്ന
പുൽക്കൊടിക്കു തുല്യനാണ്
മനുഷ്യൻ. എത്ത് നിമിഷവും
പൊലിഞ്ഞുപോയേക്കാവുന്ന ഈ
ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തോടുള്ള
സ്ഥനേഹത്താൽ സന്ധനം ആക്കുക
യാണ് വേണ്ടത്. “കർത്താവേ എൻ്റെ
ഹൃദയം അഹങ്കരിക്കുന്നില്ല; എൻ്റെ

നയനങ്ങളിൽ നിഗളമില്ല’ എന്ന്
പ്രാഗല്പ്പത്തേടു പറയാൻ നമുക്ക്
കഴിയണം. നമേ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന
ദാത്യങ്ങൾ സൗമ്യതയോടെ ചെയ്യുക,
വിനയത്തേടു പ്രാർത്ഥിക്കുക.

പലരും തങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിന്റെ
നിമിഷങ്ങൾ സ്വയം. നഷ്ടപ്പെടു
തുന്നു. അനാവശ്യമായി ചിന്തകളും
വിചാരങ്ങളും. നേർവ്വഴിയിലുടെ
സഖവിക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവരെ
വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നു. ചിലർ ദൈവം
തനിക്ക് നൽകിയ നമ്മുടെ
സന്തോഷിക്കാതെ മറുള്ളവരുടെ
നേട്ടങ്ങളിലേക്ക് കണ്ണാടിക്കുന്നു.
അത് അവരെ അസ്വസ്ഥമാക്കുന്നു.
നമ്മുടെ മനസ്സിനെ അശുദ്ധമാക്കുന്ന
എല്ലാ ചിന്തകളെയും ഉപേക്ഷിക്കുക.
നാം ദൈവത്തിന്റെ ആലയം
ആശാന്തി വചനം. അനുസ്മർജ്ജി
ക്കുന്നു. വിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിനു
വസി ക്കാൻ നമ്മുടെ ഉള്ളം വിശുദ്ധി

കരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. പരാതിയും പരിഭ്രാന്തങ്ങളും അസുയയയും അഹം ഭാവവും നീക്കി നമ്മുടെ ഹ്യോദയത്തെ സ്വന്നേഹം. കൊണ്ട് നിറയ്ക്കാം. നമ്മുടെ ഇഷ്ടങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടു പോയാൽ ദൈവികാനുഭവം ലഭിക്കില്ല. ദൈവികമല്ലാത്ത ഏതൊരു സ്വഭാവം നമ്മിൽ ഉണ്ടാക്കില്ലും. അത് നമ്മുടെ സംസാരത്തിലും പ്രവർത്തിയിലും വെളിപ്പെടും. അതിനി വ്യക്ഷതതിന് മധ്യര ഫലങ്ങളോ മുന്തിരി വള്ളികൾ അതിപ്രശ്നങ്ങളോ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ആവിശ്യം കുറയ്ക്കുന്നു.

വിദേശവും പകയും നമ്മു ദൈവ തതിൽനിന്ന് അകറ്റും. നാം ആദരിക്കു പ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ് മറ്റുള്ളവരെ ആദരിക്കുന്നത്. താൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്റെ കഴിവിനേയോ അംഗീകരിച്ചില്ല എന്ന് തോന്തരം ചിലരെയെക്കില്ലും അലോസരപ്പെടുത്താറുണ്ട്. ഇത് അവരുടെ മനസ്സിൽ പകയും വിദേശവും വളർത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ യുള്ളവർ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകലുകയാണെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല. സ്വന്തം പ്രതാപവും കീർത്തിയും അനേകിക്കുന്ന ആർക്കും കർത്താവിനെ ക്രിംതാനി

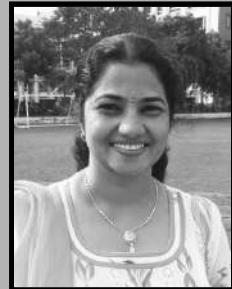
കഴിയില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഹ്യോദയത്തിലെ തിമകളെ നീക്കി, സ്വയം താഴ്ന്ന് എളിമപ്പെട്ടാൽ, നമുക്ക് പരിശുഭ്രാത്മ അരുപ്പിയാൽ നയിക്കപ്പെടാൻ സാധിക്കും.

എളിമയുള്ളവരിലുടെ മാത്രമേ ദൈവത്തിനു പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കും. ആട്ടിന്ത്യനായ ദാവീദിനെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാക്കിയതും, മുക്കുവനായ പ്രേരാസിനെ സഭയുടെ തലവൻ ആക്കിയതും. ഒക്കെ അതിനുഭാഹരണമാണ്. സാത്താന്റെ തന്റെജീവിക്കാം. മാമോദീസയിലുടെ നമുക്ക് ലഭിച്ച ദിവ്യ വെളിച്ചും കെടാതെ സുക്ഷിക്കാം. എല്ലാം തിക്കണ്ണവരാണെന്ന ഭാവം ഉപേക്ഷിച്ച് ക്ഷമിക്കാനും അംഗീകരിക്കാനുമുള്ള നല്ല മനസ്സിന്റെ ഉടമകളാക്കാം. നമുക്ക് വിശ്രാന്തതയോടെ മുന്നോട്ട് പോകാം. മരണംതോളം. വിശ്രാന്തത പുലർത്തുന്നവർക്കാണ് ജീവൻറെ കിരിട്ട് ലഭിക്കുക.

‘എന്നാൽ നീങ്ങൾക്ക് കടുത്ത അസുയയും ഹ്യോദയത്തിൽ സ്വാർത്ഥമോഹവും ഉണ്ടാവുന്നോൾ, ആത്മ പ്രശ്നസ ചെയ്യുകയോ സത്യത്തിന് വിരുദ്ധമായി വ്യാജം പറയുകയോ അരുത്’ (യാദേശാഖ 3:14).

ഞങ്ങൾ

Maji Saji

ജനുവരി മാസം പുതുവർഷത്തിനെന്ന് ആരംഭം ആയതു കൊണ്ടായിരിക്കാം. പല നല്ല കാര്യങ്ങളും ആദ്യം തുടക്കം കുറിക്കാൻ പലതും ജനുവരിയ കാത്തിരിക്കുന്നത്. അതിനെന്ന് ഒരു ചെറിയ നീളം. ജനുവരിക്കുണ്ടോ? അതോ അത് എൻ്റെ വെറും തോന്തൽ മാത്രമാണോ? ഞാൻ സ്വയം ചോദിച്ചു. ഇല്ലെന്ന് തിരിത്തും. ആശ്രസിക്കാനും വയ്ക്കു ഉണ്ടെന്ന് തിരിത്തുപറയുവാനും വയ്ക്കു. എന്നായാലും ഞാൻ ഒരു നീണ്ട യാത്ര പോവുവാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പുകൾ നടത്തി. കുറെ കാലങ്ങൾ ആയിട്ട് പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് മാറ്റിച്ചു യാത്ര ഇല്ല ജനുവരിയിൽ തന്നെ അങ്ങ് നടത്തുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു.

അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് ആരെയും ശല്യം. ചെയ്യാതെ ആരോടും. യാത്ര പറയാതെ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു. ബഗ്ഗറ്റാൻഡിലേക്ക് നടക്കുന്നോൾ എൻ്റെ കാലുകൾക്ക് കുറിച്ച് തളർച്ച പോലെ തോന്തി. അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വയം പറഞ്ഞു. - പ്രായമായില്ലോ

ഭാസ്കരാ - പെട്ടുനാണ് എന്നെ ആരോ തൊടുന്നത് പോലെ എനിക്ക് തോന്തിയത്. തിരിഞ്ഞു നോക്കിയ പ്രോശ് ആരെയും കണ്ടില്ല. മാത്രമല്ല പരപരാ വെളുത്തു വരുന്ന ഇല തന്നുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ എല്ലാവരും പുതച്ചുമുടി ഉറങ്ങുകയായിരിക്കും. ഞാൻ നടത്തത്തിന് വേഗം കൂട്ടി. കാലുകൾ വലിച്ചു വച്ച് നടക്കുന്നോൾ ഒരു 40 കാരഞ്ഞെൻ കിതപ്പ് എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. അതു വകവയ്ക്കാതെ ആദ്യം. കണ്ണ ബല്ലിൽ തന്നെ കേരി പ്പറ്റി. ഇരിപ്പിടവും കൂടി കിട്ടിയപ്പോൾ ശാണ് ഒരു സമാധാനമായത്. കയ്തിൽ സാധനങ്ങൾ ഒന്നും എടുക്കാതിരുന്നത് കൊണ്ട് യാത്ര ഭയക്കരിക്കുവാനും സുവമുള്ളതായി എനിക്ക് തോന്തി. അബ്ലൂഷിൽ രണ്ടു ഏകകളിലെ സാധനങ്ങൾ കുത്തി നിറച്ചു പോകുന്നതിനേക്കാൾ എപ്പോഴും. നല്ലത് ശുന്നമായ ഏകകളോടെ പോകുന്നതാണ്. ഞാൻ എൻ്റെ യാത്ര പരമാവധി ആസ്വദിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. സിറ്റിലേക്ക് മെല്ലു ഒന്ന് ചാരിയപ്പോൾ നടുവിന് ഒരു പിടുത്തം പോലെ. “സാരമില്ല ഭാസ്കരാ പ്രായം

കുടി വരികയല്ലോ” എന്നോട് തന്നെ പറഞ്ഞു. പെട്ടുനാണ് ചുമലിൽ ഒരു കൈ പതിഞ്ഞത്. പരിചയക്കാർ ആരെകില്ലും. ആവും എന്നോർത്ത് എന്ന തല തിരിച്ചും. ആരെയും കണ്ണില്ലും എനിക്ക് സംഘർഷം ജാളിയും തോനി. ആരെകില്ലും കണ്ണുകാണുമോ ആവോ, എന്ന മനസ്സിൽ ചിന്നിച്ചും. എൻ്റെ തൊട്ടട്ടുത്ത് സീറ്റിൽ എന്നോട് ചേർന്ന് ആരോ ഇരിക്കുന്ന പോലെ. “ആരാ”? എന്ന മെല്ലേ ചോദിച്ചു. “ഞാനു ഭാസ്കരാ.” ‘ഞാനെന്ന് പറഞ്ഞതാൽ ആരാ’? എനിക്ക് താങ്കളെ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലോ. ‘ഓ... അത് ശരിയാണല്ലോ എന്ന കാണാൻ പറ്റുന്നില്ലല്ലോ അല്ലോ? ക്ഷമിക്കണം. ഭാസ്കരാ എന്ന എന്ന പരിചയപ്പെട്ടതാൻ മറന്നു. എൻ്റെ പേര് ‘പ്രായം.’ എന്നാണ്. നീ മുന്ന് രണ്ടുമുന്നു വട്ടം. പറഞ്ഞ ആ പ്രായമില്ലോ. ആ പ്രായം. ആണ് എന്നു. ഒന്നുകൂടി തിരിഞ്ഞു നോക്കിയ ഭാസ്കരൻ കണ്ണു ഒരു ചെറിയ പുണ്ണിരിയുമായിരിക്കുന്ന പ്രായത്തെ. നല്ലതുപോലെ നീകൾനിയ അല്പം കുന്നുള്ള താടിയും, മുടിയും വെച്ചിരയാതുക്കാത്ത സാമാന്യം തടിച്ചു, അല്പം വയറു ചാടിയ ഒരു രൂപം. ആളെ ഒന്നു കുടി നോക്കിയ ഭാസ്കരൻ എടക്കിപ്പോയി. ഇത് എന്നല്ലോ. എന്നെന്നങ്ങെന താങ്കളുകൂം പ്രായം മെല്ലേ പുണ്ണിരിച്ചു. ‘അന്തേ ഭാസ്കരാ ഇത് നീ തന്നെയാണ്.’ എനിക്ക് വിശ്വാം തുടർന്നു. ‘ഞാനും

നീയും. ഒന്നാലോ. നീ ജനിച്ചു ഭൂമിയിലേക്ക് വീണു നിമിഷം മുതൽ നമ്മൾ ഒരുമിച്ചല്ലോ. എന്ത് ചെയ്യുന്നതും നമ്മൾ ഒരുമിച്ചു തന്നെ; എവിടെ പോകുന്നതും നമ്മൾ ഒരുമിച്ചു തന്നെ. അത് പ്രകൃതി നിയമല്ലോ ഭാസ്കരാ.’ ഭാസ്കരൻ തെള്ളു നീരസന്തോശ എന്നാൽ അത് പുറത്തു കാണിക്കാതെ പറഞ്ഞു. ‘അത് ശരിയാവുകയില്ലോ. നീ ഇവിടെ ഇരഞ്ഞിക്കൊള്ളും. ഈ യാത്ര എന്ന തനിച്ചു മതി.’ പ്രായം. വിശ്വാം. പുണ്ണിരി തുകികൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ‘എനിക്ക് നിനെ പിരിയാൻ പറ്റില്ലോ. എന്ന പിരിഞ്ഞാൽ പിനെ ‘നീ ഇല്ലാതാവും. നീ ഓർക്കുനില്ലോ ഭാസ്കരൻ എന്ന് എഴുതുന്നിടത്ത് ‘പ്രായം.’ എന്നുകൂടി എഴുതുന്നത്.’ കാരണം. എന്നില്ലാതെ നീയില്ലോ. നീ ഇല്ലാതെ എന്നില്ലോ.’ അത് കേട്ടതും വലിയ താല്പര്യമില്ലാതെ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാസ്കരനോടായി പ്രായം പറഞ്ഞു. ‘ഇവിടെ നോക്കും, ഏതായാലും. നീ ഒരു യാത്രയ്ക്ക് ഇരഞ്ഞിയതല്ലോ യാത്ര അവസാനിക്കുന്നിടം. വരെ നമുക്ക് സന്ദേശ തേതാടു അഞ്ച് പോകാം. എന്നാം... സമ്മതമാണോ?’ അല്പപനേരം മുന്നു മാറ്റിയുന്ന ഭാസ്കരൻ മെല്ലേ തലയാടി. പിനീട് അങ്ങോട്ടുള്ള അവരുടെ യാത്ര വളരെ സംകരമായിരുന്നു. അഞ്ച് വരെ ഒരു ശരീരത്തിൽ ഒരുമിച്ചു ജീവിച്ചിട്ടും പരസ്പരം സംസാരിക്കാത്ത അവർ വളരെ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കാനും, പരസ്പരം തമാശ

കൾ പറയാനും ആരംഭിച്ചു. ഭാസ്കരൻ അറിയാത്ത പല കാര്യങ്ങളും, പ്രായത്തീനരിയാമായിരുന്നു. ഭാസ്കരൻ കാണാത്തതും മനസ്സിലാക്കാതെ പോയതുമായ കാര്യങ്ങൾ പ്രായം അറിഞ്ഞിരുന്നു. ചിലതൊക്കെ പാണ്ടപ്പോൾ ഭാസ്കരൻ തോന്തി, പ്രായം. വലിയ ജ്ഞാനിയാബന്ന്. അതെത്ത് കും. അനുഭവജ്ഞനാനുമുള്ളവനെപോലെയാണ് പ്രായം. സ.സാരിക്കുന്നത്. ഭാസ്കരൻ ചിന്തിച്ചു. ഇത്രനാളും കൂടുന്തെന്നിട്ടും നിന്നെന്ന ശാന്തി അറിയാതെ പോയപ്പോൾ കൂടുകാരാ.

ഇടയ്ക്ക് ഭാസ്കരൻ ഒന്ന് മയങ്ങിപ്പോയി. ഉണർന്ന് എഴുനേറ്റപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനെൻ്തെ കണ്ണുകൾക്ക് ഒരു മങ്ങൽ പോലെ, അപ്പോഴാണ് ഭാസ്കരൻ ഓർത്തത്, ‘ഓ... തനിക്ക് ഇതെത്തും പ്രായമായിപ്പോൾ എന്.’ പെടുന്നാണ് തൊട്ടട്ടുത്തിരുന്ന ചിരിക്കുന്ന പ്രായത്തെ അദ്ദേഹം കണ്ടത്. ‘എത്തിനാ ചിരിക്കുന്നത്?’ ഭാസ്കരൻ ചോദിച്ചു. ‘അതെ ഭാസ്കരാ ഇപ്പോൾ നിന്നെൻ്തെ കണ്ണുകൾക്ക് മങ്ങൽ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നീ പറയുന്ന പ്രായമായിപ്പോൾ എന്. എന്നാൽ നിന്നെൻ്തെ കണ്ണുകൾക്ക് നല്ല കാഴ്ച ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴും. ശാന്തി നിന്നെൻ്തെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ നീ എന്നെ ഇതെത്തും ഓർത്തിരുന്നില്ല. നമുക്ക് ഒരു തളർച്ച വരുന്നോഴാണ്

നമ്മൾ തൊട്ടട്ടുത്തുള്ള ആരെ പോലും ഓർക്കുകയുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ കൂടെയുള്ളവർ ആരെന്ന് പോലും മനസിലാക്കുകയുള്ളൂ. ഭാസ്കരാ, ഒ അങ്ങാടുനേരം കിരിക്കേ - ആ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥാനിയെയും അവരുടെ കൈയിൽ ഇരിക്കുന്ന കുഞ്ഞിനേയും. കാണോ. നമ്മളോ ദൊപ്പ്. ഈ ബസിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്ന ആ കുഞ്ഞിനെൻ്തെ പ്രായം. ഏകദേശം. അഭ്യു വയസിൽ താഴെയാണ്. അതായത്, നിഷ്കളക്കുതയുടെ സമയം. കപടതയില്ലാത്ത കണ്ണുകൊണ്ടാണ് അവൻ ഈ ലോകത്തെ നോക്കിക്കാണുന്നത്. നിന്നുണ്ടാകുമോ, ഭാസ്കരാ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ പ്രായമാണെന്നത്. അമധ്യുടെ കൈകളിലെ സുരക്ഷിതത്തം. നീനിനെകുറിച്ചും. ആകുലതകളില്ലാത്ത സമയം. എന്നാൽ നീ അങ്ങോടു നോക്കിക്കേ. ബസ്സിനെൻ്തെ മുൻ സീറ്റിലിരുന്ന് കൊണ്ട് ദേശവരെ തന്നെ സസ്യാശ്വം വികശിക്കുന്ന ആ ബാലനെ കണ്ണോ, അവൻിൻ്റെ ആ പത്ത് വയസ്സുകാരൻെൻ്തെ കണ്ണുകളിലെ ആ തീപ്പനെ കണ്ണോ. ശ്രദ്ധയോടെ ദേശവരെ തന്നെ നോക്കിയിരിക്കുന്നു അവൻ എല്ലാം പറിച്ചട്ടുക്കാനുള്ള ആ തരയുണ്ട്. അറിയുവാനും പറിക്കുവാനുമുള്ള പ്രായമാണെന്ന്. കാണുന്നതും. കേൾക്കുന്നതും. എല്ലാം ബുദ്ധിയിലേക്ക് ആ ശത്രീൽ പതിയുന്ന പ്രായം. ഇപ്പോൾ അവരുടെ

ബുദ്ധി മെഴുക് പോലെയാണ്. നല്ലതും ചീതയും എന്തുവേണമെങ്കിലും അത് ശേഖരിക്കാൻ പറ്റുന്ന പ്രായം.’ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇരിക്കുവോശാണ് ബസിന്റെ പുറകിലുള്ള സീറ്റിൽ നിന്ന് ഒരു പൊട്ടിച്ചിരി കേട്ടത്. തിരിഞ്ഞു നോക്കുവോൾ ഒരു യുവാവും യുവതിയും ചേർന്ന തമാഴകൾ പറഞ്ഞ പൊട്ടിച്ചിരി കുന്നും. അവരെ തന്നെ നോക്കി തിരുന്ന എന്ന തോണി വിളിച്ചിട്ട് പ്രായം പറഞ്ഞു. ‘എന്നാ ഭാസ്യകരാ അവരെ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നത്? അവർ സന്ദേശാഷിക്കേടു. പരസ്പരം അറിയു വാനുള്ള പ്രായമാണത്. അവിടേക്ക് മറ്റാരും കടന്നുചെല്ലുന്നതോ, ശല്യം ചെയ്യുന്നതോ അവർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല’ എന്നോ താഴെ വീഴുന്ന സരം കേട്ട് എന്റെ ശ്രദ്ധ അങ്ങോട്ട് തിരിഞ്ഞു. രണ്ടു യുവാകൾ നിന്ന് പരസ്പരം കലഹിക്കുകയും ഏകദിനിരുന്ന സാധനം കൊണ്ട് മറ്റൊരു ഉപദേവിക്കുവാൻ ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നത് കണ്ണപ്പോൾ എനിക്ക് ഭയമായി. എന്റെ കണ്ണുകളിലെ ഭയം കണ്ടിട്ടാവാം. പ്രായം പറഞ്ഞു. ‘ഭാസ്യകരാ നി എന്തിനാ വിഷമിക്കു നന്ത്’ നി ഇപ്പോൾ വിഷമിച്ചാൽ നിബന്ധി ബി.പി.യും, ഷുഗറും, കൊളസ്ട്രോളും എല്ലാം കുടുംബം, കാരണം അവരുടെ പ്രായം ഇപ്പോൾ നി പറഞ്ഞാൽ അനുസരിക്കുന്ന പ്രായമല്ല. താൻ പറയുന്നത്

മാത്രമാണ്, അല്ലെങ്കിൽ താൻ ചെയ്യുന്നത് മാത്രമാണ് ശരി എന്നു വിശ്രസിക്കുന്ന ഒരു പ്രായം. മനുഷ്യനിൽ ഉണ്ട്. മുപ്പതുകളിലും, നാൽപതുകളിലും ഒക്കെ മനുഷ്യൻ കത്തി നിലക്കുന്ന സുരൂനെപ്പോലെ യാണ്. തനിക്ക് മുകളിൽ ഓന്നുമി ഛണ്ട് വിശ്രസിക്കുന്ന ഒരു പ്രായം. അവിടേക്ക് ഉപദേശിക്കാൻ പോകുന്ന നീ സ്വയം വിഡ്യാശിയാവും. മാത്രവു മല്ല, നീ പറയുന്നത് അവർ കേൾക്കാതെ വന്നാൽ നിന്നക്ക് വിഷമമാവും. അത് നിനെ കുടുതൽ രോഗിയാക്കും.’ പെട്ടനാണ് ഒരു ബെല്ലടിച്ചത്. ഒരു സ്ത്രീ പുജ ചെയ്യുകയാണ്. പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നത് കൊണ്ടാവാം. അവൾ പരിസരത്ത് നടക്കുന്നത് ഒന്നും അറിയുന്നില്ല. കാരണം ജീവിത പ്രശ്നങ്ങളുടെയും മുള്ളുവേലി ആ 50 കാരിയെ ചുറ്റി വളരുതിരിക്കണം. കണ്ണുനീരോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അവരെ കണ്ണപ്പോൾ ഭാസ്യകരൻറെ കണ്ണുകളും നിറഞ്ഞു. അത് കണ്ണപ്പോൾ ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരി യോടെ പ്രായം പറഞ്ഞു. ‘ഭാസ്യകരാ മനുഷ്യൻറെ ഇള പ്രായം - ഇള 50, 60 സമയം. അവൻ അവനിലെ നിസ്താരത തിരിച്ചറിഞ്ഞ തുടങ്ങുന്ന സമയമാണ്. തനിക്ക് മുകളിൽ സർവ്വതും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയുണ്ട് എന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കി തുടങ്ങും. കാരണം

പലപ്പോഴും ജീവിതം അവരൻറെ മുൻപിൽ ഒരു ചോദ്യ ചിഹ്നമാകുന്ന സമയമാണിത്. എത്ര വഴിയിലേക്ക് തിരിയണം. എന്നറിയാതെ മനുഷ്യൻ നെട്ടോട്ടേരുന്ന സമയം. എവിടെ ഒരു ആശാസം കിട്ടുന്നവോ അവിടേക്ക് തിരിയുന്ന പ്രായം.

കുറെപേര് ചേർന്ന് ഒരുമിച്ച് നിൽക്കുന്ന ഭാഗത്തെക്ക് ഭാസ്കരൻ നോക്കുന്നത് കണ്ണപ്പോൾ, പ്രായം അവിടെ നോക്കി മെല്ലു ഒന്ന് ചിരിച്ചു, കുടെ ഭാസ്കരനും ചിരിച്ചു. കാരണം അത് ഭാസ്കരൻറെ പ്രായത്തിലുള്ള കുറെ മനുഷ്യരായിരുന്നു. പ്രായം മെല്ലു ഭാസ്കരൻറെ തോളിൽ ഏകവെച്ചു എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. ‘ജീവിതത്തിൻറെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ എല്ലാം മുകളിൽ വെച്ച് വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരുക്കുടുംബം ആളുകളാണ് ഇത്. അവരിൽ ചിലർ സന്നോധ വാന്നാരാണ്. കാരണം, ജീവിതനുക സുഗമമായി തീരുത് എത്തിക്കാൻ ഭാഗം. ലഭിച്ച ആളുകളാണ് അവർ. എന്നാൽ ചിലരാകട്ടെ മാനസിക മായും, ശാരീരികമായും വേദന അനുഭവിക്കുന്നവർ. മുന്നാമത് ഒരു കുട്ടർ ആകട്ടെ എല്ലാവരാലും ദറബുള്ള പോയവരും. എന്തുതന്നെന്നയായാലും വാർഡക്കും ഒരു പരിധിവരെ ഇതിൻറെ എല്ലാം സമയമാണ്. അത് സൃഷ്ട ജാലങ്ങൾക്ക് പ്രകൃതി സമ്മാനിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സമയമാണ്. അതു മറികടക്കാതെ ഒരു ജനവും

പുർത്തിയാവുകയില്ല. അത് പ്രായത്തിൻറെ മറ്റാരു മുഖം.’

ഭാസ്കരൻ മെല്ലു തിരിഞ്ഞ് പ്രായതെന്ന നോക്കി. എന്നിട്ട് ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയുടെ കൂളയുടെ ചോദിച്ചു. ‘പ്രായമേ, നിന്നും ഇതെല്ലാം ജീവിക്കുന്ന ലഭിച്ചു!’ ഒരു പുണ്ണിരിയോടെ പ്രായം പറഞ്ഞു. ‘ഞാൻ ഇതെന്നാലും നിന്നെൻ ഒപ്പും ഇംഗ്ലീഷിൽ അല്ലായിരുന്നോ ഭാസ്കരൻ, എല്ലാം കണ്ണും, കൈകും. നിന്നെൻ കൂടെഞ്ഞാനും വളരുകയായിരുന്നു. കാലം എന്നെന്നും. ഒരുപാട് കാരാഞ്ഞൾ പരിപ്പിച്ചു. പ്രായം അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഭാസ്കരൻ അറിയാതെ കരങ്ങൾ കൂപ്പി പോയി. കാരണം. പ്രായം. മനുഷ്യനെ അത്രമേൽ പലതും പറിപ്പിക്കുന്നത് കണ്ണപ്പോൾ ഭാസ്കരൻറെ ശിരസ്സും അറിയാതെ കുനിഞ്ഞു പോയി. പ്രായത്തിൻറെ അനുശ്രൂഗഹാശിസ്സുകൾ എത്ര വിലപ്പെട്ടതാണെന്ന് ആ മനുഷ്യജനം അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. നരകയറിയ തന്റെ തലയിൽ അറിയാതെ തലോടിയ ആ കരങ്ങൾ ഭാവി തലമുറയ്ക്കുള്ള അനുശ്രഹം. ചൊതിയുവാനായി മുൻപോട്ടു നീട്ടി. അനുശ്രഹത്തിൻറെ ഏകതലങ്ങൾ. അനുഭവത്തിൻറെ കരസ്വർഖം. അത് എന്നും ഒരു സന്ധത്ത് തന്നെയാണ്. നഷ്ടമാക്കാതെ സ്വന്നമാക്കാൻ സാധിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാൺമാർ. അത് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് പ്രായം. ഭാസ്കരനെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

The Ride

- Teena Majo

One fine day, two gentlemen set out for a ride on their respective bikes. It was a pleasant peaceful ride when suddenly a stranger asked for a lift. The stranger who seemed to be friendly convinced them that he too aimed to get to the same destination and hitched in (1 Peter 5:8). After a while, they came across a no-entry barricade towards one side of the road. The stranger said, "This is actually a shortcut to our destination. We will reach faster". The man replied, "Don't you see a no-entry board?". The stranger said, "Oh, that's ok, I had been through this road yesterday with my friends and it was real fun, faster indeed". The men looked at each other and said, "Let's give it a try". They drove into the barricade. The police officer in charge of safety and security of that area, noticed the men

but hopefully expected them to come back (2 Peter 3:9).

The men enjoyed the scenic beauty but shortly afterwards, the road was laid with loose gravel. For a split second, they thought of going back but the stranger kept encouraging them to go ahead. They bumped into potholes and struggled through boulders until they lost their way in darkness and ended up in midst of thorny bushes. Regretting on their decision, the men cried out for help. Sensing trouble, the police officer rushed to the spot, traced them and rescued them out of the darkness. Disturbed, bruised and exhausted they were. The kind police officer consoled them, "Brother! Do not fear for I am with you" (Isaiah 41:10). He provided them water and biscuits from his vehicle. "Listen! The stranger is a liar, the father

of lies he is (John 8:44). He has led astray many on their right way. He comes to steal, kill and destroy. But I have come to give you life (John 10:10). It's up to you to choose (Deuteronomy 30:19)", the police officer said. He helped them out to the right path and set them free saying, "I have paid your penalty (Colossians 1:14). Be alert and ride safe".

The men continued their journey. After a short distance, there was another barricade. The stranger, still hitched on to the bike, spoke again. "Oh! this is the real shortcut. I somehow misled you last time. This is the one for sure", he said. The man said, "Didn't you see? The police officer is a gem of a person. How can we disobey him?". The stranger tried to persuade again. The man stopped his bike and said, "Enough!!, get off my back" (James 4:7). The police officer watching from a distance said in his mind, "My son, I am pleased with you" (Mark 1:11). The stranger switched to another man's bike. The stranger didn't give up and tried the same on the second man. He asked,

"But what about the police officer? I am sure he is watching over us". The stranger replied, "Never mind. Why should we miss all the fun?". The second man barged in to the barricade. Unfortunately, this time it was a cliff and all that could be heard was an explosion from the depths. The police officer reached the spot and with a sigh he said, "I didn't want him to die. I wanted him to turn from the stranger's way and live" (Ezekiel 18:23). There was one person celebrating at the spot, the wicked stranger. On the other hand, the wise man continued his journey in peace and joy, his heart filled with gratitude for the police officer (Proverbs 9:10).

This is our ride of life. The kind police officer is Jesus and the wicked stranger is Satan. Jesus has placed barricades not only on sin but also anxiety, fear, pride, anger, worthlessness and many more. All you need to do is submit yourselves to God, resist the devil, and he will flee from you (James 4:7). Be alert and ride safe.

UDAYAMPEROOR (DIAMPER) SYNOD—425 YEARS LATER...

AN OVERVIEW

Wijo Gasper Karangatil

Udayamperoor synod (Diamper Synod) was convened by Dom Alexio Menezes (1549 – 1617), the then Archbishop of Goa. It was held between 20th and 25th of June 1559 at St. Mary's church (later renamed as All Saints church) Udayamperoor, 16 KM South of Ernakulam in Kerala. The synod was attended by 153 local priests and 660 lay representatives. Menezes presiding over the synod had three-fold objectives – Rid the church of Nestorian and heathen practices, Establish primacy of the Pope, and bring Malabar Christians into full communion with the church of Rome, and implement recommendations of council of Trent. Over 260 canons were promulgated, and reforms were introduced during the synod to achieve these objectives. Since it is not possible to reproduce each of the canons verbatim, the article tries to summarize its salient features.

NESTORIAN HERESY

Nestorius (386-451 AD) was Archbishop of Constantinople (428-431 AD). He was dethroned from his see by the council of Ephesus (431 AD). Some of his teachings contradicted the official beliefs of the church. Nestorius taught that Mary was mother of Christ ("christotoks") and not mother of God ("theotokos"); that Jesus had two persons and two natures while the Church's teaching was that Jesus was one person with two natures (human and divine); that the Holy Spirit emanated from the Father alone while the Church taught that Holy Spirit emanated from the Father and the Son; that under element of bread, only the body of Christ was present without blood, and under the element of wine only the blood of Christ was present without body, while the church teaches

that the whole of Jesus is present independently in either of the species.

CHANGES MADE IN THE TEXT OF HOLY QURBANA

Synod did not restructure or redraft text of the Holy Qurbana. Instead, certain words and phrases which contradicted teachings of the church were replaced. "Mary mother of Christ" was replaced with "Mary mother of God". All references to Nestorius himself along with Diodore, Theodore, who tried to perpetrate Nestorian heresies were removed. "Christ and the Father and his Spirit" was replaced with "Father Son and Holy Spirit". Until consecration, "body of Christ" was replaced with "sacred bread" and "Blood of Christ" was replaced with "wine". "Patriarch of the East, shepherd of the universal church" was replaced by "Pope, shepherd of the universal church". Nicean Constantinople Creed of Oriental tradition was replaced with Creed of Roman Missal.

CHANGES MADE IN BREVIARIES

At the time of Synod, Breviaries used by the Malabar Christians in India commemorated Nestorius, and days were kept in his honour and in the honour of Theodorus, Diodorus,

Abbaratho, Abraham, Narsai, Barchauma, Johanan, Hormisda and Michael. All of them had already been declared heretics by the church. The Synod banned the celebration their feasts, mention of their name during prayers and Directing any Vows, Promises, Offerings or prayers to them. Their names were replaced by saints like St. Athanasius, St. Gregory Nazianzen, St. Basil, St. John Chrysostom, and St. Cyril of Alexandria.

OTHER LITURGICAL CHANGES

The St. Thomas Christians used leavened bread made from rice mixed with salt and oil for sacred species during Holy Qurbana. This was changed to unleavened bread made of wheat. Similarly, wine made from raisins soaked in water was replaced with wine made from grapes. Usage of 2nd and 3rd Anaphoras (Eucharistic Prayers) attributed to Nestorius and Theodore was banned by Synod. However, Oriental Congregation through its decrees dated of 20 January 1962, 9 May 1969 and 1 March 1983 reinstated usage of 2nd and 3rd Anaphora.

The Sign of the Cross had to be made from left to right and not from right to left. Altar stones were blessed and consecrated again by the metropolitan

since they were unsure if the stones were consecrated with holy oil. Chalice and paten made of wood/clay were to be destroyed, and only those made of gold /silver/copper/tin were to be used. Icons (Sacred statues and images), unknown among the Malabar Christians until the Diamper synod, now began to adorn their churches. Crucifixes (Cross with body of Jesus) began to replace plain crosses (without body of Jesus) which was the custom prior to Synod.

SUPREMACY OF THE ROMAN PONTIFF

At the time of the Synod, there was a heresy floating that “there was one Law of St.Thomas, and another of St. Peter which made two different and distinct Churches and both immediately from Christ; and that the one had nothing to do with the other and that neither of the Prelates owed any obedience to the other”

The Patriarch of Babylon was referred to as the Universal Pastor and this was rebuked by the Synod which went on to state that “there was but one law to all Christians, one faith, one Baptism and one only Universal Pastor, to whom all other Prelates owe obedience, the Pope and Bishop of Rome, Successor

in the Chair of St Peter, the Prince of the Apostles; to whom our Lord Jesus Christ bequeathed that Supreme Authority and by him to his Successors”

SACRAMENTS

Until Synod, the church in Malabar had only 3 sacraments (Baptism, Sacred Orders and Matrimony). The Diamper Synod introduced the additional 4 sacraments in line with teachings of the Council of Trent. Priests were to wear sacred vestments (surplice and stole) while administering the sacraments.

Baptism of the newborn were to be conferred within a week from birth, instead of existing practice of 40 days for male and 80 for female children. Baptismal register was to be maintained.

Earlier, baptism, and Chrismation with Myron (anointing) were done together. The Synod stipulated that Blessing of the oil and anointing with the oil were to be done only by a bishop.

Sacrament of confession was non-existent among the Malabar Christians before 16th century. The Synod stipulated that the sacrament of confession was to be done as individually and it would replace communitarian reconciliatory service.

Priests had to have written permission from Bishop to administer sacrament of confession. Confession at least once a year was made mandatory for anyone who had reached age of reason.

Holy communion was to be received at least once a year by boys of age of 14 and above and by girls of age 12 and above and this had to be from one's own parish priest. Communion was to be preceded by confession. Communion was to be distributed only under one species (bread) and not under both species (bread and wine) as done earlier. A Fast had to be observed from mid night until Holy Qurbana in the morning. Heathen musicians could not remain in the church after sermon so that they would not have a chance to receive holy communion.

FEASTS AND FASTS

Feast of the solemnity of body and blood of Christ (Corpus Christi) was introduced. On feast of purification of our lady (now Presentation of Our Lord), candles were to be blessed and candle procession had to be held around the church. On feast of nativity, 3 masses were to be celebrated - midnight, dawn and during the day. Mass attendance was mandatory on Sundays and 38

other holy days of obligation under penalty of mortal sin. Though Christians in Malabar began lent on Monday, sprinkling of ashes on forehead was to be done on Ash Wednesday as was the practice in universal church.

Malabar church observed multiple seasons of fast. Synod made Lenten fast obligatory and made other fasts optional. Fasts were to be observed from midnight to midnight. Ritual Bath associated with fasting was deemed as a pagan ritual. The Synod annulled such practices. The sick, the aged and children were given exemptions from fasting.

PRIESTS

Malabar Christians had married clergy prior to the Diamper Synod. The Synod banned priests from marrying and priestly celibacy was made mandatory. Priestly training had to be done in seminaries and "malpan" system (candidate remaining under tutelage of an elderly priest for several years, post which he would be deemed fit for ordination) was banned. Learning of Syriac language was made mandatory. Priests were to trim their hair and shave off their beards. Holy Qurbana had to be celebrated daily. Holy Qurbana for the faithful had to be celebrated only in the

Syriac Rite and celebration in any other rite would need explicit approval of the bishop. Priests were to reside in parsonage attached to churches ("pallimuri") rather than in private homes. Priests were also prohibited from joining military service and from carrying weapons. Simony (material favours in lieu of spiritual services offered by priests) was banned.

ADMINISTRATION OF THE CHURCH

"Palliyogams" were asked to select four trustees ("Kaikkaran") who were to manage temporal affairs of the church. Bishops were to make annual visits to churches and on his visit, he would have to inspect books of accounts and ensure all sacred objects used for liturgy were maintained in good condition. Parish Registers (status animarum) were to be maintained by each parish.

MARRIAGE

Synod prescribed Minimum age for marriage as 14 for boys and 12 for girls in 1599. It was only centuries later that a civil legislation was enacted to this effect. In 1929 "Child Marriage Restraint Act" was enacted which set the minimum age of marriage for females to be 14 and males to be 18. Even today

child marriages continue in many parts of the country.

There were to be 3 banns (public announcements of proposed marriage on Sundays). Each church had to maintain Marriage register. Marriage had to be a public ceremony and could not be held in private. Marriage had to be lifelong bond between a man and woman. Polygamy and Concubinage prevalent in the society then, were banned. Man and woman could not cohabit unless they were united in holy matrimony. No marriages were to be conducted during lent or advent.

Marriage between close relatives were banned. It was only many centuries later that medical science arrived at the conclusion that consanguineous marriage can lead to significantly higher genetic decease.

HEATHEN PRACTICES

Christians of Malabar had retained many of the superstitious beliefs and practices of the heathen culture. The Synod of Diamper strongly questioned and attacked these beliefs and practices related to transmigration, fate, fortune-telling, astrology, and reincarnation. Practices such as tying of copper plates on the arms of the sick,

giving of mud mixed with water as medication were banned. Also banned were such other practices as "Thuallal", cutting of hen in sacrifice to please deities, and tantric dances to get rid of demonic possessions. Similarly, practices associated with the dead (pattinikanji, pulakkuli, Chatham) were banned, and in their stead, it was prescribed that Holy Qurbana be celebrated for the dead and souls in purgatory.

Barbaric practices to prove innocence such as dipping hand in boiling oil, holding heated metal rods, and making people swim through waterbodies infested with crocodiles were banned as they amounted to testing God and his protective power. Piercing of ears, Menhaving ponytails, taking back two grains while selling rice so that prosperity is retained, etc. were deemed superstitious and banned. Christian teachers were banned from placing or using heathen idols in their schools.

TRADE AND COMMERCE

Maximum interest charged was capped at 12%. If anyone charged a higher interest, priests were asked to advise them. If they did not heed the advice, they were to be cast out of the church. Balances and measures used

for buying and selling had to be the same.

SOCIAL JUSTICE

The Synod took strong exception to the practice of caste system among the Malabar Christians. The Synod taught that all were equal before God. There was no difference between high caste and low caste. Synod wanted newly converted Christians to be treated as equal among faithful who should be allowed to worship in the same church as other Christians. Menezes also wanted the Portuguese King to exert influence over Kings in Malabar so that they make a royal proclamation to this effect. Anyone performing ritual bath or purification ceremonies after touching anyone of a lower caste had to be excommunicated from the church.

The Synod stipulated that Fathers' debt and riches had to be divided equally between sons and daughters. We must concede that it was only in 1986 that the Supreme Court of India ruled in the famous Mary Roy case that sons and daughters have equal share of paternal inheritance.

MALAYALAM LANGUAGE

Synod gave a fillip to Malayalam language. While the first poetry in

Malayalam “Krishan Gadha” was composed in 1450, Malayalam Prose, in a way started with Documents of Synod of Diamper. At the synod, a committee headed by Fr. Ross did instant translation of proceedings and documents. The Synod encouraged Prayers and services to be conducted in Malayalam, and not in Syriac which was scarcely understood by the lay faithful. Prayer books were to be in Malayalam and had to be distributed among the faithful. Religious instruction (catechism) for children had to be conducted in Malayalam. Secular historians opine that these decisions kickstarted the publication and diffusion of Malayalam prose.

BANNING OF BOOKS

The Diamper Synod condemned many books as heretical and prohibited their usage. The list of condemned books include-The book of the infancy of the savior (history of our Lord), Book of John Braldon, The Pearl of Faith, The Book of the Fathers , The Life of the Abbot Isaias, The Book of Sunday, Maclamatas, Uguarda or the Rose, Comiz The Epistle of Mernaceal, Menra 1, Of orders 13, Book of Homilies, Exposition of Gospels, The Book of Rabban Hormisda, The Flowers of the Saints, The Book of Lots,

The Parsimon or Persian Medicines. We examine here the concepts of two of these banned books:.

“The infancy of our Savior” suggests that “Joseph had another wife and children when he was betrothed to Mary. Joseph suspected Mary of adultery and took her to the priests who gave her the water of jealousy to drink; that Mary brought forth with pain, and parting from her company, not being able to go farther, she retired to a stable at Bethlehem”.

“Jewel of Faith” (“Chtobo d’ Margonitho”in Syriac) taught that Mary was the Mother of Christ and not the Mother of God, In Christ there are two persons. The union of the incarnation is only an accidental union of love and power and not a substantial union. Further, Out of the three distinct faiths - Nestorian, Jacobite, and Roman, only the Nestorian faith is the true one taught by the Apostle, which is preserved in the church of Babylon of the Syrians, and the Roman faith is false and heretical. The Roman Church has fallen from the faith as they do not celebrate the Qurbana with leavened bread. Matrimony is not a sacrament. The fire of hell is metaphorical and not real.

PAPAL RESPONSE

Dom Alexio Menezes held a Brief from Pope Clement VIII, (Pope from 1592 to 1605) dated 27th February 1595, empowering him “to enquire into the teaching and conduct of Mar Abraham (Bishop of Angamaly), to visit that diocese, to appoint a Vicar Apostolic to take charge of the diocese and to bring the Thomas-Christians into conformity with Rome”.

After the Synod of Diamper, on 25 November 1599, a letter was sent to Pope Clement VIII by Archdeacon Giwargis of the Cross giving information about the synod and its work. The letter praises the work of Menezes and requested the appointment of Menezes or Francis Ros as their bishop. There are some who claim that Archdeacon's letter did not represent the sentiments of the faithful.

In Divinum Dei issued on 19th May 1601, Pope Clement VIII praised the accomplishments of this synod in rejecting, anathemizing, and condemning the Nestorian errors and heresies and bringing the Church of India in communion with the Church of Rome.

“We are filled with great joy and pleasure in Christ in coming to know that our venerable brother, the

Archbishop of Goa prompted by his devotion and zeal for the salvation of souls has conducted a well-attended synod of your priests with the presence of most respected laymen of your nation. In the synod, under the inspiration of the Holy Ghost, with overwhelming consensus of opinion, nefarious errors of Nestorius has been rejected, anathemized and condemned by you... Books containing contagion and venom of heretics were thrown into fire and purged of errors, lest they should ruin souls, but what is of utmost importance is that you have accepted and professed the Roman Pontiff common father of the faithful and head of the whole church and have given him due obedience... for they cannot be Christ's sheep if they do not obey Peter to whom Christ himself, the eternal pastor entrusted his sheep to be fed, to whom he gave keys of the kingdom....”

There are some who argue that the papal letter imparted only a general apostolic blessing and does not represent papal approval of the synod.

CRITICISM OF THE SYNOD

Some have blamed Synod for “westernization” of an oriental church. Others accuse Menezes of overreach and question if he was competent and

authorized to convene the synod. Yet others opined that Synod should have been held at Angamaly and not at Udayamperoor. Also, there are claims that many came to synod not of free will, but were coerced to attend the synod, even at the threat of ex-communication. Menezes who hailed from dominantly Christian Portugal has been blamed for -lack of sensitivity to the needs of Christians in Malabar who were a religious minority and had to live their faith in a multi-cultural, multifaith environment. The volume of output (over 260 canons) from the synod that lasted just seven days with over 800 people in attendance leads to the criticism that there was very little deliberation and canons were rushed through.

CONCLUSION

The first ever, printed Malayalam version of the canons of Synod was published only in 1952, 353 years after the Synod. Most likely, even today just a handful of faithful would have read it. Four hundred years ago, numbers may not even merit a count. Diamper Synod has come to occupy a pre-eminent position in the narrative of church history. Unfortunately, most of what has been passed down has been subjective

interpretation of history rather than history itself. For those seeking truth, now we have access to original sources more than ever before. It is time for an impassioned re-look.

Opinions stand deeply divided on the synod. While some of the church historians denounce the synod, many secular historians consider the synod as epoch making event and prime mover in renaissance in Kerala. They consider Menezes who was all of forty years of age while convening the synod, was far beyond his years in wisdom and insight and had sized up the then situation well. There are yet others who would concede that reforms of the synod were well intended but mode of execution left much to be desired.

Had the Synod of Diamper not taken place and the status quo of years prior to 1599 had continued, where would the church be today? Would it be better off? A contemplation of this might help in putting this part of history into perspective.

Where do we go from here? Four centuries and a quarter past the synod, Church enjoys considerable autonomy and is quite empowered to reinstate or annul any strictures imposed by the

synod. Retain the good that has been time tested and let go off the rest.

For the most part, synod revolved around Inculturation, Doctrinal Purity and Ecclesiastical authority. Within the larger church, lines between what is acceptable and what is unacceptable form of inculturation continues to be blur and is often subject to wisdom and judgement of local church leadership. Dicastery for Doctrine of Faith down the centuries and has shown scant tolerance towards anyone who was out of step. The reorientation of the Church from Patriarch of the East to the Supreme Pontiff in Rome has come at a considerable cost and pain. Church is still reeling and coming to terms with it.

Was it all worth it? Only time will tell. The jury is still out.

References

1. Pallath Paul, "The Eucharistic Liturgy of The St. Thomas Christians and the Synod of Diamper", Dept. of Publications of Paurasthya Vidyapeetham, 2020
2. Pinto Loyce, "Synod of Diamper -protecting the church of India from the Nestorian Heresy", St. Joseph's Seminary, Yonkers, New York
3. Talk by Dr. Kurias Kumbalakuzhy,"Diamper Synod – First step that paved the way for Renaissance in Kerala" delivered in Malayalam at Sakshi Apologetics Kendra (<https://www.youtube.com/watch?v= iTMaTTe3iM>)
4. Archbishop Menzes and Synod of Diamper, The catholic Encyclopedia <https://www.newadvent.org/cathen/14678a.htm>

പരിസ്ഥാപന ക്ഷമിക്കുന്നു

വിവാഹം, ജമഗിനം, ചരമവാർഷികം, ഉപകാരസ്ത്രണ തുടങ്ങിയവയോടകൂടുമ്പിച്ചുള്ള പ്രോഫോകൾ, ബിസിനസ് പരിസ്ഥാപന എന്നിവ ഇടവക വുള്ളറ്റിനിൽ നിന്മിത നിരക്കിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്. താഴ്പര്യമുള്ളവർ എല്ലാമാസവും 20-ാം തീയതിക്കു മുമ്പായി മാറ്റുകൾ പാരിശ്രാംകിക്കുന്നതാണ്.

ഉണ്ണേം ഉണ്കുന്ന

മുറിവുകളെ മുറിവുകൾ

(...തുടർച്ച ഭഗ. 2)

അതെ ഉണ്ണേം മുറിവുകളുള്ള ദൈവമാണ് യേശു ക്രീസ്തു. ശുന്നതാവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്ന മാനവ ജാതിയെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്വിൽ ദൈവത്തോളം. ഉയർത്താൻ തന്നെത്തന്നെ ശുന്നനാക്കിയവനാണ് യേശു ക്രീസ്തു. (ഫിലി. 2:5 8). യേശു ക്രീസ്തുവിന്റെ ഈ ശുന്നവർക്കരണത്തെക്കുറിച്ച് ഭാവിക്കാം രാജാവ് തന്റെ സക്രിയത്തെ. 22 തേ പരയുന്നത് യേശു ക്രീസ്തു തന്റെ പീഡാസഹനങ്ങളിലൂടെ അനുഭവിച്ച വേദനയുടെ വിവരണമാണ്. 'അവിടുന്ന് ദൈവമായിരുന്നിട്ടും അവൻ ദൈവവുമായുള്ള സമാനത നിലനിർത്തേണ്ട ഒരു കാര്യമായി പരിഗണിച്ചില്ല.... ആകുതിയിൽ മനുഷ്യനായി കാണാപ്പെട്ടു.' യേശുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ പാപപ്രിഹാര ബലിയായിരുന്നു. ഈ പരിഹാര ബലിയുടെ അതിഭാരുണമായ

മാത്യു വർഗ്ഗീസ് കൊല്ലപ്പേരിൽ

പീഡാസഹനം മുന്നിൽ കണ്ണ് കൊണ്ടാണ് യേശു ശത്രുസമർ തോട്ടതിൽ വച്ച് രക്തം വിയർത്തി തന്റെ പിതാവിനോട് കരണ്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചത്. ആ പാപപ്രിഹാര ബലിയുടെ തീച്ചുള്ളയിൽ കിടന്ന് വൈരൈരിഞ്ഞപ്പോഴാണ് യേശു ക്രീസ്തു കുർഖിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം കരണ്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചത്, 'എൻ്റെ ദൈവമേ, എൻ്റെ ദൈവമേ എൻ്റെ കൊണ്ണ് നീ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു?' (മതം. 27:46) എന്ന് ഈ വചനം ഉല്പിച്ച കൊണ്ടാണ് സക്രിയത്തെ. 22 ആരംഭിക്കുന്നത്. ആ വേദനയുടെ നടപാതയിൽ യേശു ക്രീസ്തു തന്റെ മനുഷ്യ സഭാവം ഹോലൂം നഷ്ടമാക്കുന്ന അനുഭവത്തിലൂടെയാണ് കടന്ന ഹോയത് സക്രിയത്തെ. 22ൽ യേശുവിന്റെ ഭാഗമായി ഭാവിക്കാം രാജാവ് പായുന്നു, 'എന്നാൽ ഞാൻ മനുഷ്യന്നു കുമിയത്ര.....'എന്ന്. ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ ദുഷ്കാലങ്ങളിൽ യേശു ക്രീസ്തു കിടന്നുപോയ അതിഭാരുണമായ പീഡാസഹനം ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്

പിശാചിൻ്റെ അഹിക്കാരത്തെ തോൽപ്പിച്ച് മനുഷ്യവംശത്തിൽ സർഗ്ഗം സ്ഥാപിക്കാനും മനുഷ്യകുലം മുഴുവൻ സർഗ്ഗംഭാഗ്യം പ്രാപിക്കാനും സഹനത്തിന്റെയും എളിമയുടെയും ഏത്തും വരെയും പോകാനും യേശുക്രിസ്തു തയ്യാറായതിന്റെ പ്രകടനമാണ് അവിടുന്ന തന്റെ കുർശുമരണ ത്തിലുടെ കാണിച്ചത്. ഈത് ദൈവസ്ഥനേതരത്തിന്റെ അഴിമാണ്. ‘അവനിൽ (യേശുക്രിസ്തു) വിശദിക്കുന്ന ഏവന്നും നശിച്ചു പോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി തന്റെ ഏകജാതതെന നൽകാൻ തക്കവിധം ദൈവം ലോകത്തെ അത്രമാത്രം സ്ഥാപിച്ചു. ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്കെയച്ചത് ലോകത്തെ ശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കാനാണ്; പ്രത്യുത, അവൻ വഴി ലോകം രക്ഷ പ്രാപിക്കാനാണ്’ (യോഹ. 3:16-17). അത് കൊണ്ടാണ് വിശുദ്ധ കൂർഖാനയിൽ നാം ഇപ്രകാരം പഠന്നത്;

‘സർവ്വാധിപനാം കർത്താവേ,
നിന്നെ വണങ്ങി നമിക്കുന്നു.
ഇന്നശോ നാമാ, വിനയമോടെ
നിന്നെ നമിച്ചു പുക്കംതുന്നു.
മർത്യുനു നിത്യ മഹോന്നതമം.
ഉത്മാനം നീയരുള്ളുന്നു.
അക്ഷയമവന്നുടെ ആത്മാവിൻ
ഉത്തമരക്ഷയുമെക്കുന്നു’ എന്ന
(സീറോ മലബാർ കൂർഖാന).
‘സർഗ്ഗസ്ഥനായ താങ്ങളുടെ പിതാവേ...’

എന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട് ‘... താങ്ങളുടെ കടക്കാരോട് താങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ താങ്ങളുടെ കടങ്ങളും പാപങ്ങളും താങ്ങളാടും ക്ഷമിക്കണമെ...’ എന്ന്. ഉത്തമിതനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്നിൽ അവിടുത്തെ ശിഷ്യമാരുടെ ഏല്ലാ മുൻവുകളും സൗഖ്യരഘ്യത്ത് പരിശുദ്ധം വിനാൽ അവർ പുതിയ സൂഷ്ടകക്ലാഡികുടുതൽ ആത്മീയ ശക്തി പ്രാപിച്ചു. ‘അവനോടാപ്പും മരിക്കാൻ നമുക്കും ഹോകാം’ എന്ന് പറഞ്ഞ തോമാ ഫ്രീഡ്രിക്ക് ഉത്തമിതനായ യേശുക്രിസ്തുവിന് ആത്മാക്കലെ നേടാൻ വേണ്ടി ഭാരതത്തിൽ വന്നു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു രക്തസാക്ഷിതാം വരിച്ചു. ഉത്തമിതനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ സർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ വലത്ത് ഭാഗത്ത് കണ്ണ് കൊണ്ടാണ് തിരുസഭയിലെ ആദ്യത്തെ രക്തസാക്ഷിയായ വിശുദ്ധ സ്ത്രീപ്രാണി ഓനിന് പിറകെ ഒന്നായി ധന്വന്തരുടെ ശൈകളും നിന്ന് കാല്പിക്കുകൾ ഏറ്റുവാങ്ങി അവരോട് ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ട് രക്തസാക്ഷിതാം വരിച്ചു. ഈത് യേശുക്രിസ്തുവിലും ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാപിക്കാനും അവർ അനുഭവിച്ചിരിഞ്ഞത് കൊണ്ടാണ്. തങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നവരോട് ക്ഷമിക്കാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുന്നത്. അതേസമയം ഈ ദൈവസ്ഥനേതരത്തിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടാണ് മറ്റുള്ളവരെ താങ്ങളുടെ ചിന്തയാലും, വാക്കുകളാലും,

പ്രവർത്തികളാലും മുറിപ്പുടുത്താ തിരിക്കാൻ യേശു മനുഷ്യരെക്ക് ഇപ്പകാരം കർപ്പിക്കുന്നത്, ‘മറുള്ളവർ നിങ്ങളോട് എങ്ങനെ പെരുമാനാമെന്ന് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നവോ അങ്ങനെ തന്നെ നിങ്ങൾ അവരോടും പെരുമാറുവിൻ’ (ലുക്കാ. 6:31) എന്ന്. എന്നാൽ മറുള്ളവരാൽ ഒരു വ്യക്തി മുറിവേൽക്കു പുട്ടുനോർ, ‘തിന്മയെ നന്ന കൊണ്ട് ജയിക്കാൻ...’ (ലുക്കാ. 6:27-38) അവിടുന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നു. യേശു ക്രിസ്തു മനുഷ്യക്കുലത്തിന്റെ പാപപ്പൂർണ്ണവാരം ബലിപൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ട് അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗന്മനായ പിതാവിന്റെ വലത്ത് ഭാഗത്ത് ഉപവിഷ്ടകനായിക്കൊണ്ട് തിരുസ്തയിലുടെ മനുഷ്യവംശത്തിൽ വസിക്കുന്നു. അതായത് തന്റെ ശുന്നവത്കരണത്തിലുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട തെള്ളാം അവിടുന്ന് തിരിച്ചട്ടുത്തു എന്നാർത്ഥം. അതുകൊണ്ടാണ് അവിടുത്തെന്നു കരിപ്പുനകർക്കും, വചനങ്ങൾക്കും വാദ്യഭാജനങ്ങൾക്കും അർത്ഥവും അടിസ്ഥാനമുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് ‘ആധികാരികമായി’ മുറിവേറ്റ് വലഞ്ഞ മനുഷ്യരെക്ക് ഇപ്പകാരം കർപ്പിക്കുന്നത്, ‘അശ്വാനിക്കുന്നവതും ഭാരം വഹിക്കുന്ന വരുമായ നിങ്ങളെല്ലാവരും എന്നെന്ന് അടുക്കൽ വരുവിൻ താൻ നിങ്ങളെ ആഗ്രഹിപ്പിക്കാം...’ (മത്താ. 11:28 30) എന്ന്. യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവിക ശക്തി അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞതവളാണ് കാനാൻകാരിയായ സ്ത്രീ. അവളുടെ മകൾ പിശാച് ബാധിച്ചിരുന്ന അവന്മ

യിൽ നിന്ന് സഖവും ലഭിക്കാനായി അവൾ മുന്ന് പ്രാവശ്യം യേശു ക്രിസ്തുവിനോട് കേണപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ ആ അപേക്ഷകൾ ആദ്യം യേശു നിരസിച്ചു എങ്കിലും ഒരു മുറിവേറ്റ വ്യക്തിയെപ്പോലെ അവിടുത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോകാതെ അവൾ തന്റെ വിശ്വാസത്തിലും പ്രത്യാഗ്രയിലും ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് യേശുവിന്റെ സ് നേര ഹാഡാ ജനമായി തിരിച്ചെന്നു. (മത്താ. 15:21-28). യേശു കുറിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ഇപ്പകാരം കരണ്ടു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു, ‘എനിക്ക് ഭാഗിക്കുന്നു’ (യോഹ. 19:29) എന്ന്. യേശുവിന്റെ ആ ഭാഗം പാപിയായ മനുഷ്യൻ അനുതപിച്ച് മാനസാന്തരപ്പെട്ട് സർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാനായിരുന്നു. യേശു ക്രിസ്തു സഹിപ്പതുപോലെയുള്ള പീഡനങ്ങളും അപമാനങ്ങളും ഇന്ന് ലോകചരിത്രത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്ന് സൃഷ്ടപ്രപദവൈത്തിൽ പോലും ഒരു മനുഷ്യവ്യക്തിയും സഹിപ്പിച്ചുണ്ടാവുകയില്ല. അതിനാൽ അവിടുത്തെ വേദനകളെ മുൻനിരത്തിയാണ് സുവിശേഷം. മനുഷ്യ വംശം മുഴുവനോടായി ഇപ്പകാരം പായുന്നത്, ‘അനുതപിച്ച് സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക’ (മർക്കോ. 1:15) എന്ന്. ഇങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യന് അവന്റെ എല്ലാ മുറിവുകളും സംഖ്യപ്പെടുന്നത്. ‘അവൻ മേലുള്ള ശിക്ഷ നമ്മൾ ക്കു നൽകി....’ (എശയു. 52:13-15, 53:1-12 വായിക്കുക). എല്ലാ മനുഷ്യരും

പാപികളാൻ. അതേസമയം അവൻ തന്റെ മുറിവുകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു ജീവിതം പാശാക്കാതെ അവൻ തന്നെ ജന്മ/കർമ്മങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം ചെയ്ത യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാസഹന അഭൈപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ യേശു ക്രിസ്തു ഓരോ മനുഷ്യനും വേണ്ടി നേടിയ നിര്ത്യ സർഗ്ഗം കരസ്ഥമാക്കണം. അതിനാൽ പാപിയായ മനുഷ്യന് ദൈവത്തെ അനേകാഷ്ടിക്കാനും. അവിടുത്തെ കാണ്ടത്താനുമുള്ള വഴിയാണ് അവനിലെ മുറിവുകൾ.’ ‘എൻ്റെ കർത്താവേ, എൻ്റെ ദൈവമേ!’ എന്ന തിരിച്ചുവിശ്വാസം ലേഖകൾ മനുഷ്യൻ കടക്കു വരണാ. ‘ഇവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവപുത്രനാണോ?’ എന്ന് ചിന്തിക്കുത്തക്കെ വിധത്തിലാണ് യേശു ക്രിസ്തു അവന്റെ അമ്മയായ പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെയും വളർത്തു പിതാവായ വിശുദ്ധ യഹസ്സപ്രിതാ വിന്റെയും ജീവിതത്തിൽ ഇടപെട്ടത്. ‘നിന്റെ ഷുദ്ധയത്തിലുടെ ഒരു വാർത്താളിച്ചു കയറും’ (ലൂക്കാ. 2:35) ആ പ്രവചനം അവൻ തന്റെ ഷുദ്ധയത്തിൽ ഏറ്റുവാങ്ങി. അതുപോലെ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിൽ എത്ര പിണ്ടി കുണ്ഠത്തുങ്ങളാണ് ഹബ്രോദോ സിന്റെ കരങ്ങൾ വഴി കൊലചെയ്യ പ്പെട്ടത്! എന്നാൽ എന്തിനാണ് യേശു ഇന്ന് ക്രൂരകൃത്യം. അനുവദിച്ചത്? അതൊന്നും ദൈവം അനുവദിക്കുന്നതല്ല മറ്റൊരു ക്രൂരപരുമാറ്റത്തിന് ദൈവം നിതി

നടപ്പുക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് തെളിയിച്ചു കൊണ്ട് ക്രിസ്തു പറയുന്നു, ‘സന്തം ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ അത് നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പെടുത്തും; ആരക്കിലും എനിക്ക് വേണ്ടിയോ സുവിശേഷത്തിന് വേണ്ടിയോ സന്ത ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു തനിയാൽ അതിനെ രക്ഷിക്കും.’ (മാർക്കോ. 8:35) എന്ന്. അതോടൊപ്പം തന്ന ഹബ്രോദോസിനെയും അവൻ വഴിക്കുള്ള പിശ്ചതുടർന്നവർക്കുള്ള ഒരു വല്ലുവിളി കൂടിയാണിൽ. ‘പുനരുഭ്യാനവും ജീവനുമായ’ യേശു ക്രിസ്തു ആ പിണ്ടി കുണ്ഠത്തുങ്ങൾക്ക് ‘സകല സഹായങ്ങളും നമകളും മുടി ചുടി നിൽക്കുന്ന തിരുസ്ത’ വഴി സർഗ്ഗംഭാഗം നൽകി. അത് കൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തുമസ് അവസരത്തിൽ ആ കുണ്ഠത്തുങ്ങൾ വിശുദ്ധരുടെ ഗണത്തിൽ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ ആദരിക്കുന്നത്. അതെ യേശുവിന്റെ അമ അനേകം. മുറിവുകൾ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിച്ചു കില്ലും മുറിവേൽക്കാത്തവള്ളപ്പോലെ അവൻ ജീവിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് ആ മുറിവേറ്റവള്ളുടെ കൈകളിലേക്ക് ‘ഇതാ, നിന്റെ അമ്മയെന്നും, സ്ത്രീയെ, ഈതാ നിന്റെ മകൻ’ എന്ന് പറഞ്ഞ് പരിശുദ്ധ മറിയതെന്നയും തന്റെ ശിഷ്യനായ യോഹനാനേയും യേശു പരസ്പരം ഒരുക്കപ്പെടുത്തിയത്. (യോഹ. 19:26). കാൽവരി മലയിൽ കുശിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ കുറിശിൻ കീഴിൽ

വ്യാകുല സമുദ്രത്തിൽ മുഴുകിയ പരിശുദ്ധ മറിയും നിന്നിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് കൂരിശിൽ മരിച്ചു കിടന്നിരുന്ന യേശുവിനെ നോക്കി ശതാധിപൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്, ‘സത്യമായും ഇവൻ ദൈവപുത്രനു തിരുത്തുന്നും, ‘ഇന്ന് നീ എന്നോടു കൂടി പറുഡൈസയിൽ ആയിരിക്കും’ (ലൂക്കാ. 23:43), എന്ന ഇഷ്യോറു നിത്യസർബ്ബം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ തുറന്ന കിടക്കുന്നത് നമ്മൾ ദർശിക്കും. ഉത്ഥിതനായ യേശു ക്രിസ്തു നമ്മലെയും എല്ലാവരെയും സഹഖ്യം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർ നമുക്ക് ഏൽപ്പിച്ച മുറിവുകളെ മറക്കാൻ ശമിക്കാതെ അവരോട് ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ട്

ആ മുറിവുകളോടുകൂടി, ’ഓ ഇംഗ്ലീഷേയേ, അങ്ങയുടെ തിരുമുറിവുകളുടെ ഇടയിൽ എന്ന മറച്ചു കൊള്ളണമേ’ എന്ന നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. അപ്പോൾ തീർച്ചയായും, ‘ഇന്ന് നീ എന്നോടു കൂടി പറുഡൈസയിൽ ആയിരിക്കും’ (ലൂക്കാ. 23:43), എന്ന ഇഷ്യോറു നിത്യസർബ്ബം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ തുറന്ന കിടക്കുന്നത് നമ്മൾ ദർശിക്കും. ഉത്ഥിതനായ യേശു ക്രിസ്തു നമ്മലെയും എല്ലാവരെയും സഹഖ്യം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

7th Death Anniversary

**V.J. Antony
Vazhappilly House**

DOB : 12-07-1964

DOD : 04-01-2017

അപ്പനോർമ

Sr. Aleena Thankachan MSMI

അപ്പനോർമ സ്നേഹിക്കാ നാണ് അമ്മ പറയുന്നത്. ഒട്ടും പ്രകടിപ്പിക്കില്ല എങ്കിലും അങ്ങേര അഭിനയിക്കില്ലതേ.

അപ്പനില്ല എന്ന നോവ് ആഴത്തില റിംതത് പഠന കാലഘട്ടത്തിലാണ്. അവസാനമായി ആ വിരൽത്തു സിൽതുങ്ങി സ്‌കൂളിലേക്ക് പോയതും പിന്നീട് ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വരാതെ ലോകത്തേക്ക് ഒരു വാക്കും പറയാതെ കടന്നു പോയ അപ്പനോർമ എന്നും ഒരു നോവായിരുന്നു. കണ്ണുകളെ ഇരുന്നണിയിക്കുന്ന നോവ്. എനെങ്കിലും തിരിച്ചുവരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ കാത്തിരുന്ന ഒരു കൂട്ടിക്കാലം... ദൈവം എന്തിനാ നേരത്തെ എൻ്റെ അപ്പനെ കൊണ്ടുപോയത് എന്ന് ചോദിച്ച കൗമാരക്കാലം..

അങ്ങനെയിരിക്കയാണ് എന്നോട് ഒരു സിറ്റുർ ഇപ്പകാരം പറഞ്ഞത്. മോഞ്ഞ നിനക്ക് പപ്പയെ ഓർത്തു

വിഷമം വരുമ്പോൾ നീ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കുള്ള നിന്റെ അപ്പച്ചൻ യഹസ്യപ്പ് പിതാവിനെ വിളിക്ക്. എനിക്ക് ആദ്യമൊന്നും അതിന് കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും പതിയെ ഞാനും വിളിച്ചു, സെൻ്റ് ജോസഫിനെ അപ്പച്ചാ എന്. എൻ്റെ കണ്ണമുന്പിലുള്ള അപ്പനോ ടെന പോലെ ഞാനെന്റെ സന്തോഷങ്ങൾ സകടങ്ങൾ മാനസികാ വസ്ഥകൾ അങ്ങനെ എല്ലാം പറയാൻ തുടങ്ങി. അപ്പനാളു പുലിയാട്ടോ - ആള്ള് ഉറക്കം ആണെങ്കിലും എന്ന ഒരിക്കലും മറന്നില്ല. എപ്പോഴും ഉത്തരം തരും. അങ്ങനെയിരിക്കേ KCYM മേഖല മത്സരം വന്നു. ഇത്തവണ കമാപ്പസംഗതിന് എൻ്റെ പേര് ഉണ്ട്. ആദ്യമായിട്ടാണ് ഞാനതിനു മത്സരിക്കുന്നത്. ഉള്ളിൽ ആദ്യ മൊക്കെ ദേം തോനിയിരുന്നു. പിനെ സമയം ആടുത്തു. കാണാതെ പതിച്ച കമാപ്പസംഗതിയിൽ പേപ്പറുമായി ഞാൻ

അപ്പെൻ മുൻപിലെത്തി. എന്നിട്ട് ഇതു മാത്രമേ പറഞ്ഞുള്ളൂ. അപ്പാ എനിക്കൊന്നും അറിയില്ല. ഇതെൻ്റെ ആദ്യത്തെയാം. ഞാൻ സ്നേജിൽ കയറി നിൽക്കും. ബാക്കി നീ നോക്കിക്കോണെ. എന്നിട്ട് ഞാൻ ബത്തേരി അസംപ്പഷ്ട പഴ്ഞിയിലേക്ക് ബാക്കിയുള്ള വർക്കൊപ്പം ധാത്ര തുടങ്ങി. കൃത്യം 9 മണിക്ക് കമ്പ്രസംഗം മത്സരം തുടങ്ങി. ഒരുപാട് വർഷത്തെ പരിചയുമായി മത്സരിക്കാനെത്തിയ കൂട്ടികൾക്കിടയിൽ ഒരു പരിചയു മില്ലാത്ത ഞാനും. അങ്ങനെ എൻ്റെ ചാൻസ് നമ്പർ വിളിച്ചു. സ്നേജി ലേക്ക് നടന്നു കയറിയപ്പോൾ മനസ്സ് അറിയാതെ മന്ത്രിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഉറങ്ങല്ലട്ടോ ഞാൻ സ്നേജിൽ കയറി നിൽക്കാൻ പോവുകയാണ്. ഇനി നീ പറയണം. എന്നിട്ട് പതിച്ച കാര്യങ്ങൾ പലവിധ ഭാവങ്ങളോടെ പറഞ്ഞിരിങ്കി അടുത്ത മത്സരങ്ങൾ കായി പോയി. എൻ്റെ കൂടെ വന കൂടി എന്നോട് ചോദിച്ചു എങ്ങനെ ഉണ്ടായിരുന്നു സഹോദരീ കമ്പ്രസംഗം. ആ കുഴപ്പമില്ലായിരുന്നു. യഹി സേപ്പിതാവാണ് പറഞ്ഞത് അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് അറിയില്ല എന്ന് മറുപടി നൽകി ഞാനും അവളും ഗ്രഹണിലും നടന്നു നീങ്ങി. ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ഏകദേശം ഒരു രണ്ടുമൺഡിയോടെ എൻ്റെ കമ്പ്രസംഗത്തിൻ്റെ

റിസർട്ട് വനു. നസൈസിലെ ആശാരിയുടെ സ്നേഹം ഒരു നിശ്ചയം സംശീതം പോലെ മനസ്സിനെ പൊതിഞ്ഞു. പിതൃത്വ തതിൻ്റെ കരുതലും സഹഃ ദത്തിൻ്റെ തണ്ണലും കൂടപ്പിറപ്പിൻ്റെ താങ്ങും കരുതുകും ഒക്കെ ആ ആശാരി മനസ്സിലാക്കി തന്നു. എനിക്കാൻ കമ്പ്രസംഗത്തിന് രണ്ടാം സ്ഥാനം. ഉള്ളിൽ ഒരുപാട് ആനന്ദം തോന്തി. എനെ സ്നേഹിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗിയ അപ്പച്ചെൻ്റെ സ്നേഹം ഓർത്ത് മനസ്സാന്ന് വിതുവി.

നസൈസിലെ ഈ ആശാരി ഉറക്കമാണെങ്കിലും അപ്പാ എന്ന മകൻ വിളിക്കുന്നോൾ അവരെ ശ്രവിക്കാതിരിക്കില്ല. നെഞ്ച് നീറുന്ന വേദനയോടെ അപ്പെൻ്റെ നെഞ്ചി ലേക്ക് ചാരി കിടക്കുന്നോൾ കേൾക്കാം, ജീവൻ്റെ തുടിപ്പുള്ള ശുദ്ധ സംശീതം - സ്വപ്നങ്ങളെയും ഈ ധാചനകളെയും ഗൗരവമായി എടുക്കുന്ന ഒരു അപ്പെൻ്റെ സംശീതം. ഏറ്റുടക്കുന്ന ജോലി കഴിഞ്ഞ് ആരും അറിയാതെ അണിയരിയി ലേക്ക്. ഈ തച്ചൻ നിശ്ചയം വേദനയിൽന്റെ ഉത്തമ മാതൃക യാണ്. വിളിച്ചാൽ വിളിപ്പുറത്തെ തത്തുന്ന ഈ അപ്പെൻ സഹായിച്ച എത്രയെത്ര അനുഭവങ്ങൾ! നന്ദി എന്ന അക്ഷരം അല്ലാതെ മറ്റൊ

നാൻ ഈ അപ്പനോട് പറയാനുള്ളത്! പരിഭ്രംബം ഇല്ലാത്ത ജീവിത തിരെ മണം ഈ മനുഷ്യൻ നമ്മളിൽ നിന്റെക്കുന്നു. ജീവിത തിരെ നിറങ്ങങ്ങിയ നിമിഷങ്ങൾ ഒഴിൽ ദേവതയിരെ കരം പിടിച്ചു നടക്കുവാൻ. വിഷമിക്കുന്നവർക്കും, കുറിശിന് അടിയിലായി വീണ്ടും പോയ കുടുംബത്തിരെ കാടിടുവോഴും, സന്ധ്യാസത്തിരെ വേരുകൾക്ക് മുറിവേൽക്കുവോഴും കൂട്ടിനായി ഓടിയെത്തുന ഒരപ്പൻ നസ്തതിലെ തച്ചൻ അതിനാൽ തനെ മനസ്സ് നീറുവോഴും സന്തോഷിക്കുവോഴും ഞാൻ വിജിക്കുന്നതും ഈ ആശാരിയെ തനെയാണ്. കാരണം അവരെ നെഞ്ചോട് ചേർത്തിരുത്തി എന്ന പാലിച്ച ദിനങ്ങൾ കുറഞ്ചാനുമല്ല. അപ്പരെ സ്നേഹം മുഴുവൻ നൽകിയ വഴികളിൽ ഞാൻ പോലും അറിയാതെ എരെറ്റുകുടെ നടക്കുന എരെറ്റു അപ്പച്ചൻ.

“എനിൽ ഉറവബന്ധത്ത ഓരോ വിയർപ്പ് തുള്ളിയിലും നിന്നെക്കുളിച്ചുള്ള എരെറ്റു പ്രതീക്ഷ കളുടെ തീരാത്ത തിളക്കമുണ്ഡായിരുന്നു മക്കളെ യെന്ന്” - അച്ചൻ

പുറത്ത് കാണിക്കാത്ത സ്നേഹവും എന്നാൽ മക്കളെ കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷകളുടെ ഓർമ്മയുമാണ്

അപ്പരേറ്റ് കാർക്കാദ്യത്തിരെ ഭാവമാണ് പല മക്കളിലും അപ്പൻ. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാവും അല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹം എന്നും തീരം സ്കൂൾ കരിക്കുന്ന ത. നസ്സാലെ തച്ചനെയും അതു ദയാനും ആരും ഓർക്കാരില്ല. പക്ഷേ ആ സ്നേഹം അനുഭവിച്ചവർക്കേ അതിനെ വാഴ്ത്തി പാടാനാവും. എനിക്കായും നിന്ന കായും ആരും അറിയാതെ നോവുന, എരെറ്റയും നിശ്ചയും നേടുങ്ങളിൽ ആദ്യം സന്തോഷിക്കുന ഒരു ഹ്യോദയം-അത് അപ്പരേതല്ലോ?

നീറി പുകയുന മനസ്സുമായി നീങ്ങുമോഴും ആനന്ദത്താർ നിരെ ഹ്യോദയം തുള്ളിച്ചാട്ടുവോഴും ഒരുപക്ഷേ അതൊന്നും കേൾക്കാൻ നിരെ അരികിൽ ആരുമില്ല എന് ഓർക്കുവോൾ നീ തിരസ്കരിച്ചാലും നിനെ തിരസ്കരിക്കാത്ത ഒരു അപ്പൻ ഉണ്ട്; നിനെ സ്നേഹത്തോടെ വാരി പൂണ്ടുന ഒരു തച്ചൻ..

യുസേപ്പ് എന ക്യാൻവാസിൽ ദൈവം വരച്ച തിരുക്കുടുംബത്തിലെ നിഷകളുകൾ സ്നേഹത്തിരെ ഉറവിടമായ ആ മരപ്പണിക്കാരൻ്റെ അടുത്തെക്ക് ഓടി എടുക്കാൻ നിന്നും സാധിക്കേണ്ട.

We need to Grow and Mature in the Life of Christ

Ancy Francis

I'm thinking about growth quite a bit these days. Specifically, how you and I grow in likeness to Christ. As I've thought about it, I've concluded that we don't all grow the same.

I recently planted some seeds. My hope was that the seeds I planted would sprout and grow into beautiful flowers I could plant in the garden. As I kept them moist, put them in the sun, and kept the 'critters' from trying to eat them, something interesting didn't happen. They didn't all grow the same way. Some of them were overachievers, poking their little heads above the soil in just a few days. Some took a little longer. And, as I write this, some still haven't showed any signs of growth. It was then that I realized that some seeds, just like some people, behave differently even though they may have

the exact same growing conditions. Although I didn't do anything fundamentally different for one seed than I did for the others, they each responded very individually.

In order for us to be mature in the divine sonship and be sons of full age, we need to grow unto maturity until Christ is formed in us; Christ is being formed in us and we are conformed to His image little by little, day by day.

Our need today is to grow in life unto maturity until Christ is fully formed in us and we express Him in a corporate way; this is maturity in life.

There is a difference between transformation and maturity.

Transformation is a metabolic process by which we are inwardly changed by

the divine life we have received in our spirit.

Lord Jesus, we open to Your working within us. Work Yourself into us. Mingle Yourself with us and mingle us with You. We want to grow in life unto maturity so that Christ may be formed in us. Amen, Lord, conform us to Your image. Transform us inwardly and conform us outwardly to the image of Christ so that

we may be Your corporate expression. We just open to Your inner operating in our being. Work Your image into us, Make Yourself at home in our heart and conform us to Your image in emotion, mind, and will. Lord, saturate us with Your spirit. Fill our whole being with Yourself. Grow in us unto maturity so that Christ may be formed in us and we may be conformed to the image of Christ in full!

Bulletin Advertising: Affordable and Effective

Our Bulletin Advertisers make our Parish Bulletin possible. While reading our Parish Bulletin, please be generous enough also to advertise Business Ads., Birthday Wishes, Marriage Wishes, Anniversary Wishes, Thanks Giving, Celebrations in Family Units, etc.

Back Cover   Full Page (140mm x 210mm) Multi Colour@ Rs. 5000/only

Front Inside

Cover   Full Page (140mm x 210mm) Multi Colour@ Rs. 4000/only

Back Inside

Cover   Full Page (140mm x 210mm) Multi Colour@ Rs. 4000/only

Inside Page

Full Page (140mm x 210mm) Multi Colour@ Rs.2000/- only

Half Page (140mm x 105mm) Multi Colour@ Rs.1000/- only

Full Page (140mm x 210mm) Black and White @ Rs.1000/- only

Half Page (140mm x 105mm) Black and White @ Rs.500/- only

!

(Based on Luke 7:11-17)

Michael Joyce

In a little, friendly neighbourhood in the great town of Nain, the people were not their usual happy selves, for in one of the little houses lay a severely sick boy, Omar.

Omar's mother, Abigail, was a widow.

"Ma, help me! Ma, help me!" cried the boy, even though he knew hope was lost.

"My son, I have tried everything I can, but I do not know what to do next," replied the mother.

The whole neighbourhood could hear the painful screams of the young boy and the mourning of the helpless mother. For she had called all the doctors in the town, but not a single one could cure the boy. She had used up all of the little money she had to pay for medicines which didn't work. No one in the neighbourhood could get a wink of sleep.

After a week of weeping, there was a sudden silence. Clouds were above the

town of Nain, lightning struck the city, the birds stopped chirping, the painful screams of the boy stopped.

"No, it can't be," Abigail thought to herself. Omar had died, and there was even more grief than ever. Now she had no husband and no son - she was alone.

"My son, come back to me! My son, come back to me please!"

Everyone in the neighbourhood made haste to Abigail's little house, where they found that Omar was dead. The funeral was to be held the next day. Many people came to console and give hope to Abigail. That night, no one in the neighbourhood could sleep due to the painful thoughts of Omar's death.

"Why did it happen to me? Why did it happen to me?" asked Abigail repeatedly, as she tried her best to fall asleep.

The sound of her only son crying was continuously ringing in her ear.

It was the day of Omar's funeral, the saddest day in the poor mother's life. Abigail woke up after a sleepless night. Her eyes were red.

The neighbours helped Abigail cope with the grief and get ready for the funeral. Abigail stepped out of her house for the first time in very long time.

The bier with Omar in it was being carried out by the bearers. The deeply mournful mother of the boy was next to the coffin followed by a large crowd of people behind her.

Loud mourning was heard all over the town of Nain, for the whole crowd was weeping.

"Why did it happen to me? Why did it happen to me?" Abigail kept saying to herself.

Meanwhile, Jesus of Nazareth, the great Rabbi, was getting ready to enter the gates of Nain with his disciples after performing a great miracle at Capernaum, one of the neighbouring cities.

Jesus and his twelve disciples were exhausted after the long walk from Capernaum to Nain.

"Shall we stop at an inn to get some food and rest?" asked Peter, one of Jesus' disciples, as they walked through the gates.

Jesus didn't reply. He was looking at the grieving woman.

"Rabbi?" asked Peter, confused.

Jesus felt immense compassion and pity towards the woman.

"That can wait. We must help this poor woman who is wailing. We cannot rest while there is someone in need right before us."

Jesus went near the bier. The crowd was amazed, for they had no idea that the great Jesus of Nazareth was coming to their city. Abigail spotted Jesus and recognized him.

Before Abigail could say anything, Jesus said, "Do not weep."

Jesus touched the bier, the bearers stood still, and he said "Young man, I say to you, rise!"

The boy rose and began to speak. Then Jesus handed him to his mother.

The crowd rejoiced as they realized what had happened. Abigail was speechless, and so was her son. She cried happy tears for the first time in years.

The crowd shouted, "A great prophet has risen among us. God has looked favourably upon his people."

"It happened to me! It happened to me!" exclaimed Abigail.

CARMELARAM MOUNT CARMEL FORANE CHURCH

Parish Feast

FAMILY UNIT

ANNUAL DAY

MOUNT CARMEL FORANE CHURCH

Parish Feast

FAMILY UNIT

ANNUAL DAY

CARMELARAM MOUNT CARMEL FORANE CHURCH

Parish Feast

FAMILY UNIT ANNUAL DAY

CARMELARAM MOUNT CARMEL FORANE CHURCH

Parish Feast

FAMILY UNIT ANNUAL DAY

CARMELARAM MOUNT CARMEL FORANE CHURCH

Parish Feast

FAMILY UNIT ANNUAL DAY

CARMELARAM MOUNT CARMEL FORANE CHURCH

Parish Feast

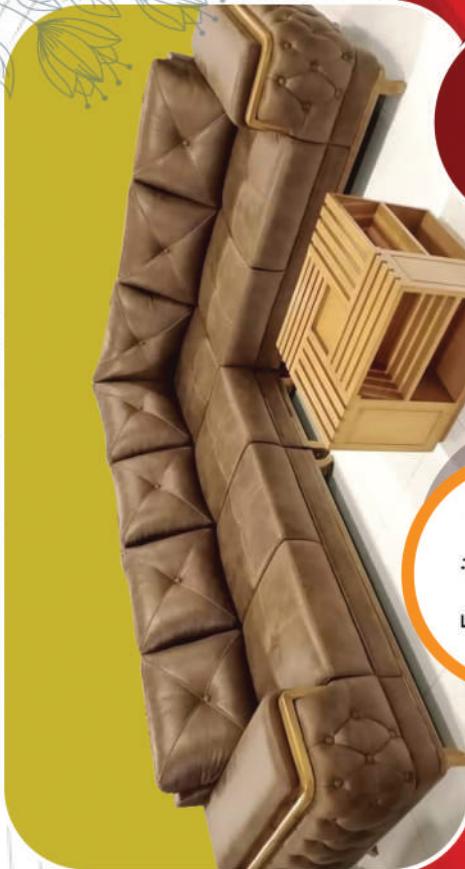
FAMILY UNIT ANNUAL DAY

UP TO
30%
DISCOUNT

**BEST
PRICE**

Furniture
Interior Decor
Curtain &
More...

ROYAL SEATS
FURNITURE, DECORS & MORE

© Royalseats1

AUM Arcade SY.NO27/6
Doddamara Road
Raysandra, Huskur P.O
BENGALURU - 560099 - Karnataka
+91 73488 66 99 2

ഘർണ്ണിച്ചാൽ, പ്രമുഖ കൗൺസിൽ കിടക്കുന്നത്, തലയാളുകൾ, അലംകാര വസ്തുക്കൾ എന്നിവയുടെ വിശദവായ ഫോറ്മാറ്റിൽ
അല്ലക്കാര വാൻതുക്കൾ, തീയിച്ചു കുറുപ്പം അനുഭവിക്കുന്ന വിശദവായ ഫോറ്മാറ്റിൽ